

प्रभाव दैनिक

National Daily

पत्रिका नआएमा, ठेगाना परिवर्तन
भएमा वा अन्य कुनै गुनासो/जिज्ञासा
भएमा निम्न माध्यमबाट हामीलाई
तत्काल सम्पर्क गर्नुहुन अनुरोध गरिन्छ ।

 प्रभाव पब्लिकेसन प्रा.लि.
सिफल-७, काठमाडौं
०१-४३७३५७७, ९७६१८१५४००,
९८४११५१२१७, ९८४१२४६२६९
 marketing2prabhab@gmail.com

वर्ष १२ अंक २०६ काठमाडौं बुधबार, १० मंसिर २०८२ Prabhab National Daily Wednesday, 26 November 2025 www.prabhabonline.com पृष्ठ ८ मूल्य रु. ५१-

एमाले एकैसाथ महाधिवेशन, निर्वाचन र अदालतमा

- ▶ प्रतिनिधिसभा निर्वाचनमा सहभागी हुन एमालेको दल दर्ता निवेदन निर्वाचन आयोगमा
- ▶ प्रतिनिधिसभा पुनःस्थापनाको माग पनि गर्दै सर्वोच्च अदालतमा
- ▶ मंसिरको चौथो साता हुने ११औं महाधिवेशनको तयारीमा

■ प्रभाव संवाददाता

काठमाडौं- विघटित प्रतिनिधिसभा पुनर्स्थापनाको मुद्दामा एक्लो नेकपा एमाले ताजा जनादेशका लागि निर्वाचनमा जान बल्लतल्ल तयार भएको छ। उसले निर्वाचन प्रयोजनका लागि निर्वाचन आयोगमा दल दर्ताको निवेदन दिएको छ।

मंगलबार पार्टी केन्द्रीय निर्वाचन विभागका प्रमुख निरज आचार्यसहितका नेताहरूले आयोग पुगेर निवेदन दिएको प्रवक्ता नारायणप्रसाद भट्टराईले जानकारी दिए। उनका अनुसार एमालेसँगै निर्वाचनका लागि निवेदन दिने दलको संख्या ६७ पुगेको छ। जबकि, दल दर्ता सङ्ख्या १३० भन्दा बढी छ।

प्रधानमन्त्री सुशीला कार्कीले यसअघि आयोगमा दर्ता भएकामध्ये १२७ दलका प्रतिनिधिसँग निर्वाचनबारे छलफल गरेकी थिइन्। त्यसबेला एमालेले कार्की सरकारले प्रतिनिधिसभा निर्वाचन गर्ने र नहुने स्वरुममा जाने विषय उस्तै भएको भन्दै निर्वाचन हुनमा अविश्वास प्रकट गरेको थियो। तर, नेपाली

ओलीविरुद्ध ईश्वर खडा

नेकपा एमालेको ११औं महाधिवेशनबाट सर्वसम्मत अध्यक्ष केपी शर्मा ओली नहुने भएका छन्। उनलाई वरिष्ठ उपाध्यक्ष ईश्वर पोखरेलले अध्यक्षमा चुनौती दिने भएका छन्। पोखरेलले मंगलबार एक विज्ञापित जारी गर्दै अध्यक्षको उम्मेदवार बन्ने र प्रतिस्पर्धा गर्ने घोषणा गरे।

यसअघि बसेको पार्टीको सचिवालय बैठकमा पनि उनले आफू अध्यक्ष बन्ने जानकारी गराएका थिए। उनले पार्टी पुनर्गठन र रूपान्तरणका लागि देशभरका नेता कार्यकर्ताको आग्रह र सुझावलाई स्वीकारेर उम्मेदवारी घोषणा गरेको बताएका छन्। ओलीलाई नेतृत्व हस्तान्तरणमा सकारात्मक हुन उनको आग्रह छ।

तर, अध्यक्ष ओली भने अध्यक्षमा तेहरिन खोजिरहेका छन्। त्यसका लागि आफूअनुकूल विधान संशोधन गरिसकेका छन्। उमेर र अध्यक्षमा हद हटाइदिएका छन्, जसले ओलीलाई अध्यक्ष हुने बाटो खोल्नदिएको छ।

तर, जेन-जी विद्रोहपछिको सचिवालय बैठकदेखि नै पोखरेल अध्यक्षमा ओलीसँग लड्ने पक्षमा छन्। पूर्वराष्ट्रपति रहेकी नेतृ विद्यादेवी भण्डारीको उनलाई साथ छ। विगतमा १० भाइ भनेर चिनिएका उपाध्यक्ष सुरेन्द्र पाण्डे, युवराज ज्ञवाली, अष्टलक्ष्मी शाक्य, गोकर्ण विष्ट, योगेश भट्टराईलगायत नेताहरू पोखरेलका पक्षमा छन्।

कम्युनिस्ट पार्टी (नेकपा), राष्ट्रिय स्वतन्त्र पार्टी (रास्वपा), राष्ट्रिय प्रजातन्त्र पार्टी (राप्रपा), जनता समाजवादी पार्टी (जसपा) नेपालसँगै नयाँ र पुराना दलहरू निर्वाचनमा जाने भएपछि एमाले पनि निर्वाचनको पक्षमा उभिएको हो।

तर, एमाले प्रतिनिधिसभा पुनर्स्थापनाको माग गर्दै रिट लिएर सर्वोच्च पुगेको छ। रिट निवेदकहरू विघटित प्रतिनिधिसभाको एमाले संसदीय दलका मुख्य सचेतक महेश बर्ताला र सचेतक सुनिता बराल छन्।

▶ क्रमशः पृष्ठ २ मा

नेकपामा दाहालको उत्तराधिकारीबारे तीन विकल्पमाथि चर्चा

- नेकपा संयोजक पुष्पकमल दाहाल, सहसंयोजक माधवकुमार नेपाल, नेताहरू भलनाथ खनाल र वामदेव गौतम एकैसाथ सक्रिय राजनीतिबाट अलग हुने
- जेन-जी विद्रोहपछि पार्टी नेतृत्वमा पुस्तान्तरणको सवाल जोडले उठ्दा राजनीतिबाट बहिर्गमनको दबाबमा शीर्ष नेता

■ जेनी योजन

काठमाडौं- नेतृत्वमा पुस्तान्तरणको चर्को बहसबीच नेपाली कम्युनिस्ट पार्टी (नेकपा)मा भनिँदै छ- छ महिनापछि पुष्पकमल दाहाल पार्टी नेतृत्व हुने छैनन्। दाहाल स्वयं त्यसै भन्दैछन्। उनको भनाइ र गराइमा तालमेल मिले ३६ वर्षदेखिको पार्टी नेतृत्वमा दाहालको विराम लाग्ने छ। उनले धपेडीपूर्ण राजनीतिबाट आराम लिनेछन्। 'उनीसँगै सहसंयोजक माधवकुमार नेपाल, नेताहरू भलनाथ खनाल र वामदेव गौतम पनि सक्रिय राजनीतिक जीवनबाट अलग हुनेछन्। उनीहरू क्रमशः पहिलो, दोस्रो, तेस्रो र चौथो बरियताका नेताहरू हुन्।

पञ्चायती शासनको कठोर अवधि मानिने ३० को दशकको प्रारम्भतिरदेखि नै राजनीतिमा सक्रिय यी नेताहरूले पार्टीसत्ता र राजकीय सत्ताभोग गरिसकेका छन्। उनीहरूमाथि जेन-जी विद्रोहपछि पार्टीको उच्च तहबाट

ट्र्याक- १
अध्यक्ष
नारायणकाजी श्रेष्ठ

ट्र्याक- २
अध्यक्ष भीम रावल

ट्र्याक- ३
नेकपा प्रवेश गराएर
नेत्रविक्रम चन्द

बहिर्गमनको दबाव बढेको हो। त्यसअघि पनि कम्युनिस्ट पार्टीमा उत्तराधिकारीको विकास गर्ने विश्वव्यापी परम्परा रहेको भनेर केही नेताले उनीहरूको नेतृत्वमा विस्थापनको सवाल घुमाउरो शैलीमा उठाउँथे। यस्तो अवस्थामा अब छ महिनापछि दाहालसहितका नेकपाका शीर्षस्थ नेताहरू सक्रिय राजनीतिबाट अलग हुने बताइरहेका छन्। त्यसको लागि एकता महाधिवेशन गर्ने भनिएको छ।

त्यसो भए नेकपा संयोजक दाहालका उत्तराधिकारी को हुन सक्छन् ? स्पष्ट भइसकेको छैन। तर, दाहालनिकट एक नेताले प्रभावसँग भने, 'उहाँ नेतृत्वमा ट्र्याक-१, ट्र्याक २ र ट्र्याक ३ बारे मन्थनमा हुनुहुन्छ।' उनका अनुसार ट्र्याक-१ मा पार्टीको भावी नेतृत्व नारायणकाजी श्रेष्ठलाई बनाउनेबारे दाहाल सोचिरहेका छन्। श्रेष्ठ तत्कालीन नेकपा माओवादी

केन्द्रको वरिष्ठ उपाध्यक्ष थिए। २०६५ मा नेकपा माओवादीसँग एकता केन्द्रका नेता श्रेष्ठले पार्टी एकता गरेका थिए। माओवादीमा वरिष्ठ उपाध्यक्ष भएपछि उनी वारम्बार र सहसंयोजक माधवकुमार नेपाल छलफलमा रहेको ती नेताको दाबी छ। श्रेष्ठ अध्यक्ष भए महासचिव भीम रावल हुन सक्ने ठानिएको छ। रावल मातृभूमि जागरण अभियानलाई नेकपामा समाहित गर्ने नेता हुन्। एमालेको दशौं महाधिवेशनमा उनले हालका अध्यक्ष केपी शर्मा ओलीलाई अध्यक्षमा चुनौती दिएका थिए। पार्टीमा ओलीको मनमौजीविरुद्ध धावा बोल्थे। बदलामा ओलीले उनलाई पार्टीबाटै निष्कासन

गरिदिए। रावल सुदूरपश्चिमको उच्च तहका एमाले नेता थिए। त्यसपछि निष्प्रभावी देखिएको मातृभूमि जागरण अभियान चलाएका रावल हालै नेकपामा आएका हुन्।

दाहालको ट्र्याक-२ योजना कार्यान्वयन भए रावल अध्यक्ष बन्ने बताइएको छ। त्यसो हुँदा महासचिव वर्षमान पुन हुने चर्चा छ। पुन माओवादी युद्धदेखि नै दाहालका विश्वासपात्रमध्येका एक हुन्। पार्टी सगठनमा उनी वचनशाली नेता मानिन्छन्। उनको अन्तरपार्टी सम्बन्ध राम्रो छ। उनी तत्कालीन माओवादीमा महासचिव हुन चाहन्थे। महासचिवको दावेदार जनार्दन शर्मा पनि थिए। सगठन शक्तिला अगाडि यी दुई नेताको दावेदारीले अष्टेरो परेपछि दाहालले माओवादी महासचिव देव गुरुङलाई बनाए, पुन र शर्मालाई उपमहासचिव। शर्मा हाल पार्टीबाट अलग भएका छन्।

ट्र्याक-३ अन्तर्गतचाहिँ नेकपा (माओवादी)का नेता नेत्रविक्रम चन्द 'विप्लव'लाई नेकपा प्रवेश गराएर अध्यक्ष बनाउन सकिनेबारे पनि छलफल भइरहेको बुझिएको छ। उनी यसअघि एकता प्रक्रियामा आउन खोजिरहेका थिए। भनिन्छ, उनलाई तत्कालीन माओवादी नेताहरूले नै पार्टी प्रवेशमा रोकेका हुन्।

उनले नेपाल कम्युनिस्ट पार्टीको नामबाट एकीकृत जनक्रान्ति भन्दै भन्डे दुई वर्ष हिसात्मक राजनीतिको नेतृत्व गरे। २०७७ को फागुन चौथो साता भने ओली सरकारसँग घुँडा टेके। ३ बुँदे समझदारी गरेर शान्तिपूर्ण राजनीतिमा फर्किए।

▶ क्रमशः पृष्ठ २ मा

सन्दर्भ: वैदेशिक रोजगार

सीप सिकेर वैदेशिक रोजगारीमा जाने क्रम बढ्दो

- ▶ चालु आर्थिक वर्ष २०८२/८३को चार महिनामा वैदेशिक रोजगारीमा गएकामध्ये सीप सिकेर विदेशिने कामदारको संख्या दुई लाख नौ हजार ४८० रहेको छ
- ▶ अघिल्लो आर्थिक वर्षको वैदेशिक रोजगारीमा दक्षताबिने जाने श्रमिक २७.० ९ प्रतिशत थिए
- ▶ आर्थिक वर्ष २०७५/७६को तथ्याङ्क हेर्दा रोजगारीमा ५६.०९ प्रतिशत अदक्ष कामदार विदेशिएका थिए

■ मगता थापा

काठमाडौं- पछिल्लो वर्षहरूमा वैदेशिक रोजगारीमा सीप सिकेरमात्र जाने क्रम बढ्न थालेको छ। पछिल्लो चार महिनाको तथ्याङ्क हेर्दा ७५.२५ प्रतिशत श्रमिक सीप सिकेर वैदेशिक रोजगारीमा गएको पाइएको हो।

चालु आर्थिक वर्ष २०८२/८३को चार महिनामा वैदेशिक रोजगारीमा गएकामध्ये सीप सिकेर विदेशिने कामदारको संख्या दुई लाख नौ हजार ४८० रहेको छ। वैदेशिक रोजगार विभागको तथ्याङ्क अनुसार उक्त अवधिमा ६६ हजार २८२ जना कामदार कुनै सीपबिने रोजगारीमा गएको

पाइएको छ। उक्त अवधिमा संस्थागत, व्यक्तिगत र श्रम स्वीकृत नवीकरण गरेर दुई लाख ७५ हजार ७८२ जना विदेशिएका छन्।

उक्त अवधिमा सबैभन्दा बढी दक्ष श्रमिक कात्तिकमा गएका छन्। कात्तिकमा श्रम स्वीकृत लिएर रोजगारीमा गएकामध्ये ८१.४९ प्रतिशतले आफूले गर्ने कामबारे केही न केही जान लिएको पाइन्छ। उक्त महिनामा विदेशिएका ७३ हजार ९४ जनामध्ये ७० जना उच्च दक्ष, ३३४ व्यवसायिक, आठ हजार ३०५ जना अर्धदक्ष र ५० हजार ८६२ जना सीपयुक्त श्रमिक रहेका छन्। १८.५ प्रतिशत अर्थात् १३ हजार ५२३ जना भने अदक्ष कामदार रहेका छन्।

असोजमा रोजगारीमा गएका ६४ हजार ६३४ जनामध्ये २२.२४ प्रतिशत श्रमिक पेशागत ज्ञानविज्ञान लिएका छन्। १४ हजार ३७८ जना अदक्ष युवा उक्त महिनामा परदेशिएका छन्। यसबाहेका पेशागत दक्षता उच्च भएका, सीपयुक्तदेखि अर्धदक्ष श्रमिकको संख्या ५० हजार २५६ अर्थात् ७७.७५ प्रतिशत रहेको छ।

त्यस्तै, भदौ महिनामा रोजगारीमा गएकामध्ये २८.१५ प्रतिशत अदक्ष कामदार छन्। उक्त महिनामा ६७ हजार ९७२ जना विदेशिएकोमा १९ हजार १३५ जना सीप नै नसिकी गएको तथ्याङ्क छ।

▶ क्रमशः पृष्ठ २ मा

सुमनराज मुख्यसचिव बनेसँगै रक्षमा शर्माको सरुवा

दुई सचिव रिक्त हुँदा को-को छन् बढुवाको लाइनमा ?

■ प्रभाव संवाददाता

काठमाडौं- एकनारायण अर्याल अनिवार्य अवकाशमा गएसँगै मुख्यसचिव सम्हाल सुमनराज अर्याल आइपुग्ने भएका छन्। प्रधानमन्त्री सुशीला कार्कीले मंगलबार एकनारायणलाई विदाइ गरेकी छन्।

अनिवार्य अवकाश पाएका उनलाई सिंहदरबार स्थित प्रधानमन्त्री तथा मन्त्रिपरिषद्को कार्यालयमा आयोजित कार्यक्रममा प्रधानमन्त्री कार्कीले विदाइ गरेकी हुन्। मन्त्रिपरिषद्को सोमबार बसेको बैठकले रक्षा सचिव सुमनराज अर्याललाई नयाँ मुख्य सचिव बनाउने निर्णय गरिसकेको छ। एकनारायण २०८१ भदौ १३ गते मुख्य सचिव नियुक्त भएका थिए। उनी ५८ वर्षीय उमेर हदका कारण मंगलबार रातिदेखि अनिवार्य अवकाशमा गएका हुन्।

सुमनराज मुख्यसचिव बनेसँगै उनको ठाउँमा सरकारले भूमि व्यवस्था, सहकारी तथा गरिवी निवारण मन्त्रालयका सचिव केदारनाथ शर्मालाई सरुवा गरेको छ। सरकारले संघीय मामिला तथा सामान्य प्रशासन मन्त्रालयका सचिव रविलाल पन्थलाई राष्ट्रिय योजना आयोगमा सरुवा गरेको

छ भने उनको ठाउँमा कोशी प्रदेशका प्रमुख सचिव चन्द्रकला पौडेललाई तानेको छ।

राष्ट्रिय योजना आयोगमा कार्यरत सचिव गोकर्णमणि दुवाडी मंगलबारदेखि पाँच वर्ष सचिवको कार्यकाल पुरा गरेर अनिवार्य अवकाशमा गएपछि आयोगमा सचिव पद रिक्त थियो। रिक्त भएको भूमि मन्त्रालयको सचिवमा मधेश प्रदेश सरकारका प्रमुख सचिव मदन भुजेलको सरुवा गरेको छ।

मुख्यसचिव र सचिव अवकाशमा

गएसँगै दुई सचिवको पद रिक्त भएको छ। मुख्यसचिव अर्याल अवकाशमा गएपछि रक्षा मन्त्रालयका सचिव सुमनराज अर्याल मुख्यसचिवमा बढुवा भएपछि र दुवाडी अवकाशमा गएपछि दुई सचिवको पद रिक्त भएको हो।

दुई सचिवको पद रिक्त भएसँगै दुई जना सहसचिव सचिवको लाइनमा देखिएका छन्। जसमा पहिलो नम्बरमा सुदूरपश्चिम प्रदेश सरकारका कायममुकायम (काय्) प्रमुख सचिव बैकुण्ठप्रसाद अर्याल छन्।

▶ क्रमशः पृष्ठ २ मा

प्रभाव दैनिक

National Daily

सम्पादकीय

निर्वाचनको माहोल

बन्नु स्वागतयोग्य

मंगलबार नेकपा एमालेले निर्वाचन आयोगमा निर्वाचन प्रयोजनका लागि दल दर्ता गरेको छ । फागुन २१ गते निर्धारण गरिएको प्रतिनिधि सभा निर्वाचनमा भाग लिन एमालेले दल दर्ता गरेसँगै माहोल तातिएको छ । एमालेले यसअघि अन्तरिम सरकारले निर्वाचन गर्ने नसक्ने ठोक्नुवा गर्दै आएको थियो । भदौ २३ र २४ गतेको प्रदर्शनका क्रममा प्रहरी चौकीबाट लुटिएका हतियार र कारागारबाट भागेका कैदी देखाउँदै एमालेले निर्वाचन हुनै नसक्ने दाबी गरेको थियो ।

तर जब नेपाली कांग्रेसले निर्वाचनमा भाग लिने औपचारिक निर्णय गऱ्यो एमालेलाई एकाएक निर्वाचनमा भाग लिनुपर्ने दबाब पऱ्यो । लोकतान्त्रिक प्रणाली स्वीकारेको एमालेले बाहिर बसेर सरकारलाई जुन धम्कीपूर्ण भाषामा चेतावनी दिइरहेको थियो त्यो शोभनीय थिएन । तर अब निर्वाचनमा भाग लिनका लागि आयोगमै दल दर्ता गरिसकेको हुनाले मुलुक निर्वाचनमय बनेको छ । एमालेको यो निर्णय स्वागतयोग्य छ । जेन-जी विद्रोहपछि ताजा जनादेश लिनका लागि राष्ट्रपति रामचन्द्र पौडेलले निर्वाचन नै प्रमुख बाटो भएको बताउँदै आएका छन् । सुशासनका लागि नव युवाहरूले विद्रोह गरेका थिए । यो विद्रोहले दलमा, जनतामा र मतदातामा एकपटक अभूतपूर्व चेत खुलेको छ ।

निर्वाचनमा भाग लिनका लागि खासै रूची नदेखाउने युवा पुस्ता यसपटक मतदाता नामावली दर्ता प्रक्रियामा उत्साहपूर्ण तरिकाले सहभागी भएका छन् । प्रविधिको प्रयोग गर्दै राष्ट्रिय परिचयपत्रमा लिएको बायोमेट्रिकबाटै मतदाता नामावलीमा नाम दर्ता हुनु यसपटकको लागि खुसीको कुरा रह्यो । निर्वाचनका लागि अर्को खुसीको कुरा हो अन्तरिम सरकारकै तदारुकता । शुरुमा पुनर्निर्माणदेखि विभिन्न मुद्दामा अलमलिएको यो सरकार आफैँ निर्वाचन गराउन लागिपरेको छ । सरकारकै मन्त्रीले पनि दल खोलेर निर्वाचनको वातावरण बनाएको हुनाले एककिसिमको माहोल बनेको हो ।

यो बीचमा अझै पनि निर्वाचन हुँदैन भन्ने हल्ला नचलेका हैनन् । तर यस्ता खालका शंकाउपशंका भइरहन्छन् । सरकारलाई भक्भक्कायउन पनि यसखाले खबरदारी आवश्यक छ । त्यसैले कांग्रेस एमाले जो सरकारमा थिए, अहिले सडकमा आइपुगेका छन् । उनीहरू नै निर्वाचनमा जान तयार भएकाले निर्वाचनका वातावरण बनेको छ । अब जेन-जीदेखि फागुन २१ मा सहभागी हुन तयार बनेका नयाँ दल पनि उत्साहित देखिएका छन् । पक्कै पनि निर्वाचन आयोगले बनाएको कार्यतालिकाअनुसार निर्वाचनको कार्यक्रमहरू अघि बढ्दै जानेछ र आशा गरौँ तोकिएकै समयमा निर्वाचन सम्पन्न हुनेछ ।

अम सरोकार

वैदेशिक रोजगारी

जाने वैधानिक प्रक्रिया

विद्यमान वैदेशिक रोजगार ऐनबमोजिम संस्थागत र व्यक्तिगत गरी जम्मा दुई प्रक्रियाबाट वैदेशिक रोजगारीमा जान सकिन्छ । संस्थागत प्रक्रिया भन्नाले विद्यमान वैदेशिक रोजगार ऐन तथा नियमावलीबमोजिम वैदेशिक रोजगार विभागबाट वैदेशिक रोजगार व्यवसाय सञ्चालनको अनुमति लिएका म्यानपावर संस्थामार्फत कानुनबमोजिम वैदेशिक रोजगारीमा जाने प्रक्रियालाई बुझिन्छ ।

यस प्रक्रियाको अवलम्बन गरी वैदेशिक रोजगारमा जाँदा हुने फाइदाहरू:

- कुन देश जाने हो ? कुन कम्पनीमा जाने हो ? आफूले गर्ने काम के हो ? तलब सुविधा के हुने हो ? सबै कुराको स्पष्ट जानकारी पाइन्छ ।
- विदेशमा रहँदा कुनै समस्या परे सम्बन्धित म्यानपावरलाई सम्पर्क गरी समस्याको समाधान गर्न र उद्धारमा सहयोग पाउन सकिन्छ ।
- म्यानपावरबाट विदेश जाँदा ठगिएमा म्यानपावरले राखेको धरौटीबाट वैदेशिक रोजगार विभागमार्फत रकम असुलउपर गर्न सकिन्छ ।
- विदेशमा भनेअनुसारको काम र तलब नदिएमा पठाउने म्यानपावरबाट असुलउपर गर्ने कानुनी प्रावधान रहेको छ ।
- विदेशमा जाँदा बुझाउनुपर्ने वास्तविक लागत रकम कति हो भन्ने विषयमा बुझ्न सकिन्छ ।

व्यक्तिगत प्रक्रिया भन्नाले कामदार आफ्नै पहलमा विद्यमान वैदेशिक रोजगार ऐन तथा नियमावलीमा उल्लिखित प्रक्रिया पूरा गरी वैदेशिक रोजगारीमा जाने प्रक्रियालाई बुझिन्छ । यस प्रक्रियाको अवलम्बन गरी वैदेशिक रोजगारमा जाँदा कामदार आफ्नो कामका लागि स्वयं जिम्मेवार हुनुपर्दछ । तसर्थ, श्रम स्वीकृति लिएर संस्थागत (म्यानपावर कम्पनी)मार्फत वैदेशिक रोजगारमा जानु तुलनात्मकरूपमा सुरक्षित मानिन्छ ।

- वर्किङ भिसावाहेक अन्य भिसामा वैदेशिक रोजगारीमा जानु हुँदैन । गलत कागजात बनाई वैदेशिक रोजगार ऐन तथा नियमावलीमा उल्लिखित प्रावधानविपरीत अन्य प्रक्रियाबाट वैदेशिक रोजगारमा जानु गैरकानुनी हुन्छ र यस्तो अवस्थामा कुनै पनि कुराको ग्यारेन्टी हुँदैन र ठगीमा पर्ने सम्भावना हुन्छ ।
- पर्यटक भिसा वा भिजिट भिसामा वैदेशिक रोजगारमा जानु हुँदैन ।

गम्भीरबहादुर ढाडा

समाजको कुनै एक

व्यवस्थामा आएको

परिवर्तनले सम्पूर्ण

समाजलाई नै प्रभावित

गर्दछ । ग्रामीण

समाजमा परिवर्तनको

कारक अथवा तत्त्वहरूमा

प्राकृतिक कारक,

प्राविधिक कारक,

सामाजिक कारक,

आर्थिक कारक,

सांस्कृतिक कारक र

राजनीतिक कारक

आउँछन् । ग्रामीण क्षेत्रमा

औद्योगिकीकरणको

विकास भएमा पनि

सामाजिक परिवर्तन

हुन्छ ।औद्योगिकीकरणलाई

साधारणतया

प्राविधिक विकाससँग

गाँसिन्छ । कुनै पनि

समाजमा विकास गर्न

र परिवर्तन ल्याउनका

लागि प्राविधिक विकास

हुनु अति जरुरी छ ।

नेपालजस्तो विकासशील मुलुकमा यति ज्यादा धार्मिक अन्धविश्वास व्याप्त रहेको हुन्छ कि मानिसहरू श्रमप्रति घृणा गर्ने र भाग्यवादमा पूर्णविश्वास राख्ने गर्छन् । धार्मिक अन्धविश्वास र भाग्यवादी सोचका कारण मानिसहरू छोरा र छोरीबीच विभेद गर्नुका साथै परिवार नियोजनप्रति पूर्णतः नकारात्मक धारणा राख्ने गर्छन् । अर्थशास्त्री केडव्लु केपले कम विकसित देशमा आर्थिक विकासको गति कम हुनको कारण धार्मिक भावनालाई जिम्मेवार ठानेका छन् । कठोर प्रवृत्तिका धर्मले आर्थिक तथा सामाजिक विकासको गतिलाई अवरुद्ध गर्न सक्दछ । यसको विपरीत लचकदार मान्यतायुक्त धार्मिक भावनाले आर्थिक तथा सामाजिक विकासलाई कममात्रामा प्रभाव पार्दछ ।

सामाजिक वर्ग विभाजन अर्थात् वर्ग या जाति प्रथाले आर्थिक विकासमा गहिरो प्रभाव पर्दछ । सामाजिक वर्ग विभाजनले नेपालजस्तो विकासशील देशमा कठोर रूप लिएको छ । यस्ता देशका जनता विभिन्न जातिमा बाँडिएका हुन्छन् । सामाजिक वर्ग विभाजनबाट श्रमको गतिशीलतामा कमी ल्याउँछ । यसबाट मानवीय साधनको पूर्णसदुपयोग हुन पाउँदैन । विकासोन्मुख देशहरूमा अनेक नकारात्मक रीतिरिवाजहरू पाइन्छन् । कतिपय देशमा बालविवाह विद्यमान छ । बहुविवाहको प्रचलन पनि व्यापक भएको पाइन्छ । विवाह, व्रतबन्ध, मरण र किरिया खर्च पनि चाहिँदो नचाहिँदो गर्ने गर्दछन् । चाडपर्वमा पनि बढी खर्च गर्ने गर्दछन् । यसबाट आर्थिक बोझ बढी पर्न आएको छ ।

अत्यविकसित राष्ट्रहरूमा पर्दा प्रथा, चाँडो विवाह, भूमिप्रति लगाव सामाजिक बन्धन, प्राचीन राजनीतिक ढाँचा आदि प्राचीन सामाजिक प्रथाहरूको विद्यमानताले आर्थिक विकासलाई अवशेष गर्दछ । पर्दा प्रथा एक त स्वास्थ्यमा खराब प्रभाव पार्दछ दोस्रो यसबाट श्रमको पूर्ति घट्न जान्छ । कतिपय मुलुकहरूमा बहुविवाह, बालविवाह महिलालाई मताधिकारबाट वञ्चित, छोरीलाई पठाउन आवश्यक छैन भन्ने सोच, छोरा र छोरीकाबीच विभेद, धनलाई सामाजिक प्रतिष्ठा दिइने हुँदा राम्रो र नराम्रो तवरले धन आर्जन गर्ने तीव्र प्रतिस्पर्धाजस्ता विकृति पूर्णसामाजिक परम्परा रहेको छ । यसले समाजलाई प्रगतिको मार्गमा उन्मुख गर्नुको बदलामा अधोगति तथा पतनतर्फ मात्र उन्मुख गराएको छ । यस्तो परम्पराले गर्दा बेरोजगारी उत्पादनशीलता आयस्तर, जीवनस्तर बचत, पुँजी निर्माणको दरमा कमी आएको देखिन्छ । विकासोन्मुख राष्ट्रहरूमा उत्तराधिकारको नियमले आर्थिक विकासलाई केही सकारात्मक असर पारेता पनि त्यसको तुलनामा नकारात्मक प्रभाव नै बढी देखिन्छ । उत्तराधिकारको नियमअनुसार सम्पत्तिको विभाजन सन्ततिमा हुने गर्दछ । बाबुआमाको सम्पति छोराछोरीमा विभाजन हुन्छ । कानुन तथा नियमद्वारा त्यस्तो सम्पत्तिको विभाजन प्रक्रिया तय गरिएको हुन्छ ।

निजी सम्पत्तिको अधिकार कम विकसित देशको सामाजिक संस्था संरचनाको महत्त्वपूर्ण पक्ष हो । यस परिपाटीअनुसार व्यक्तिले आफ्नो तथा आफ्नो परिवारको पालनपोषण तथा आर्थिक स्थायित्वका लागि निश्चित परिमाणमा जमिन, भवन तथा अन्य चल/अचल सम्पति राख्न सक्दछ । साधारणतः जुन राष्ट्रहरूमा निजी सम्पतिलाई प्राप्त गर्ने र त्यसलाई उपभोग गर्ने स्वतन्त्रता हुन्छ त्यस्तो ठाउँमा आर्थिक विकास तीव्र गतिबाट हुन्छ । अमेरिका, बेलायत, क्यानाडा आदि राष्ट्रहरूमा पुँजीवादी उत्पादन प्रणालीले विष्णयकारी आर्थिक प्रगतिलाई सम्भव बनाएको छ । तर साम्यवादी मुलुकमा व्यक्तिगत सम्पत्तिको अधिकार दिइँदैन । सम्पूर्ण सम्पति राज्यको नियन्त्रणमा रहन्छ, तथा व्यक्ति र परिवारको आवश्यकता पूर्तिको प्रत्याभूति राज्यले दिएको हुन्छ । त्यसो भएता पनि यस्ता मुलुकहरूमा पनि आर्थिक र सामाजिक विकासमा राम्रो प्रभाव पारेको छ । समाजद्वारा स्वीकृत तथा समाजद्वारा

मानवीय आवश्यकताहरू पूर्ति गर्न अपनाएको साधन, ढंग, कार्यविधि र प्रणालीहरूलाई नै संस्था भनिन्छ । संक्षेपमा मानवीय आवश्यकताहरू र उद्देश्यहरूको पूर्ति गर्न समाजले अपनाएको साधनलाई संस्था भनिन्छ, जस्तै: धर्मको स्वरूप, सामाजिक वर्गीकरण, रीतिरिवाज, संयुक्त परिवार प्रथा, उत्तराधिकारको नियम, कानुन आदि ।

सामाजिक प्रक्रिया व्यवहार गर्ने त्यस्तो ढंग वा ढाँचा हो जसद्वारा एउटा समूहका सदस्यहरूको सम्बन्ध स्थापित हुन्छ र एक भिन्न विशेष प्राप्त गर्दछन् । सामाजिक प्रक्रियाको अर्थ विभिन्न व्यक्ति तथा समूहहरूको बीचमा हुने अन्तरक्रियाको विविध प्रकार हो जसअन्तर्गत सहयोग, द्वन्द्व, सामाजिक विभेदीकरण, एकीकरण विकास, उत्थान र पतन आदि पर्दछन् । समाज भनेको दुई वा दुईभन्दा बढी व्यक्तिहरूबीचको अन्तरसम्बन्ध हो । अन्तरक्रियात्मक सम्बन्धको जालो हो । मानवीय सम्बन्ध हो । यसैले सामाजिक परिवर्तन मानवबीचको सम्बन्धको स्वरूपमा, ढाँचामा, विशेषतामा आउने फेरबदल हो । भिन्नता हो, संशोधन हो । रूपान्तरण हो, परिवर्तन तथा फेरबदल एक शाश्वत नियम हो । निरन्तर प्रक्रिया हो ।

परिवर्तन भनेको कुनै पनि चीजको पहिलो अवस्था, ढाँचा स्वरूप अथवा विशेषतामा आउने अन्तर, भिन्नता या फेरबदल हो । समयको अन्तरालमा कुनै पनि वस्तुमा देखापर्ने भिन्नता नै परिवर्तन हो । सामाजिक परिवर्तन सामाजिक सम्बन्धको प्रणालीमा आउने भिन्नता तथा अन्तर हो । सामाजिक सम्बन्धहरू भन्नाले सामाजिक प्रक्रियाहरू, अन्तरक्रियाहरू र सामाजिक संगठन, संरचना, व्यवस्थाहरू हुन् भन्ने बुझिन्छ । सामाजिक परिवर्तनको अर्थलाई म्याक्लेभर भन्छन्, 'मानवीय सम्बन्धमा हुने परिवर्तन सामाजिक परिवर्तन हो ।' किंसले डेभिस भन्छन्, 'सामाजिक परिवर्तनको तात्पर्य त्यस्ता समस्त अन्तरहरू हुन्, जुन अन्तर सामाजिक संगठन, ढाँचा, वनोट तथा प्रकार्यमा देखिन्छ ।'

सामाजिक परिवर्तन एक सार्वभौमिक घटना हो । सामाजिक परिवर्तनको गति असमान र तुलनात्मक हुन्छ । सामाजिक परिवर्तन नियमित र जटिल तथ्य हो । सामाजिक परिवर्तनको विषयमा भविष्यवाणी गर्न सकिँदैन । सामाजिक परिवर्तन योजनाबद्ध र स्वतस्फूर्त दुवै हुन्छन् । सामाजिक परिवर्तनद्वारा मानिसको मनोवृत्ति र चालचलनमा सुधार ल्याउँछ । जाति प्रथा, धार्मिक रीतिरिवाज उत्तराधिकारीको नियम, संयुक्त परिवार प्रणालीलाई समयअनुसार परिवर्तन गर्न सकेमा आर्थिक विकासलाई मद्दत पुऱ्याउने गर्दछ । देशमा आर्थिक विकास तीब्ररूपमा गरेर, शिक्षा र सञ्चारको विकास गरेर, आम्दानी र रोजगारी बढाएर, उत्पादनमा नवीनतम् प्रयोग गर्ने, औद्योगिकीकरणमार्फत समाजमा रहने मानिसहरूको मनोवृत्तिमा परिवर्तन ल्याएर विकासका लागि ग्रामीण क्षेत्रमा विद्यमान भएको जाति भेद, परिवारको ढाँचा, धार्मिक विचार तथा जनताको सामाजिक मान्यता आर्थिक विकासको अवरोधको रूपमा खडा भएर रहेका पाइन्छन् ।

सामाजिक संगठन यस्तो प्रकारको छ, सर्वसाधारण जनता परम्परागत व्यवसायमा काम गर्न उचित ठान्दछन् । जनसमुदाय आर्थिक विकासलाई सुहाउने परिवर्तनको पक्षमा हुँदैनन् । धार्मिक कार्यमा मानिसहरू संलग्न हुन्छन् र भौतिक कल्याणलाई महत्त्व दिँदैनन् । तिनीहरूको पुरानो संस्कृतिमा विश्वास बढी हुन्छ । संयुक्त परिवार आर्थिक विकासको अवरोधको रूपमा खडा भइरहेको हुन्छ- किनभने यसले व्यक्तिहरूमा समाजिक गतिशीलता बचत तथा जोखिम लिने प्रवृत्ति र भौतिक प्रगतिको निम्ति काम गर्ने बानीलाई हतोत्साहित गरेको पाइन्छ ।

व्यक्तिहरूमा के भावना हुन्छ भने एक व्यक्तिले आफ्नो परिश्रम तथा साहसद्वारा कमाएको धन

चाहे काम गरोस् अथवा नगरोस् परिवारका सबै सदस्यहरूमा वितरण गरिन्छ । यसले कुनै एक व्यक्तिको आर्थिक आकांक्षा तथा प्रेरणालाई नाश पारिदिन्छ, जुनविना आर्थिक विकास सम्भव हुने छैन । नेपालका ग्रामीण क्षेत्रमा जुन प्राचीन सामाजिक मान्यता, विश्वास र संस्थाहरू आर्थिक विकासको अवरोधको रूपमा खडा भइरहेका छन् ती पुराना मान्यताहरू हटाई आर्थिक विकासलाई सुहाउने नयाँ मान्यताहरूलाई अँगाल्नुपर्ने आवश्यकता छ । यसैमा आर्थिक विकास निर्भर छ । मुख्य समस्या अर्थव्यवस्थाले कतिको आर्थिक परिवर्तन गर्न सक्दछ भन्ने होइन, बरु अविकसित तथा पिछ्छाडिएको जनताले कतिको र कति छिटो सामाजिक परिवर्तन अंगीकार गर्न सक्दछ ।

आर्थिक विकासलाई इच्छा, योग्यता, गुण, क्षमता, ज्ञान, भावना, मान्यता, संस्कार, उद्देश्य, आकर्षण, संस्था संगठन र राजनीतिक प्रबन्ध आदि अलग्गिन्ती विभिन्न प्रकारका सामाजिक भावनाद्वारा निर्धारण गरेको हुन्छ । जुन समाजमा गुण, ज्ञान, अनुभव, कुशलता, अनुशासन, दूरदर्शिता, विवेक तथा सहनशीलताजस्ता आवश्यक गुणहरू विद्यमान हुन्छन् । त्यो समाज आफ्नो आवश्यकता पूर्ति गर्न चाहिने साधन र स्रोत उपलब्ध गराउन सक्ने उपाय तथा अनुभवको खोज गर्न समाजमा नयाँ परिवर्तन ल्याउन सफल हुन्छ । विकास आर्थिक स्रोतको प्राप्तिले मात्र हुन सक्दैन, जनताले आफ्नो तन, मन, धन लगाएर देश र देशवासीको विकास नै हाम्रो विकास हो भन्ने धारणा लिई सक्रियताका साथ सामाजिक परिवर्तन गर्न कटिबद्ध हुनेतर्फ आफ्नो तत्परता देखाएको हुनुपर्दछ ।

विकास जनताका लागि हो र जनताद्वारा नै हुनुपर्दछ । जसरी जनभावनालाई एकत्रित गरी राष्ट्रिय लक्ष्य पूरा गर्न सकिन्छ त्यस्तै प्रकारको नीतिको अवलम्बन हुनुपर्दछ । रूढीवादी परम्परामा आधारित ग्रामीण समाजले नवीन परिवर्तनशील भावनालाई दिलले समर्थन गर्दा आर्थिक विकासका कृषि, उद्योग, निर्माण आदि अनेक क्षेत्रमा प्राप्त हुन सकेको हुँदैन । नवीन तरिका, नवीन प्रविधि, नवीन वीउ, मल, उपकरण, नवीन सामग्रीहरूलाई प्रयोगमा ल्याउन समाजले अस्वीकार गर्छ ।

परिवर्तन शब्दले एकरूपबाट अर्को रूपमा आउनु, हेरफेर हुनु, नयाँ रूप दिनु, सुधार्नु, कुनै काल वा युगको अन्त्य भई नयाँ युग आउनु भन्ने कुरा जनाउँछ । त्यसरी नै सामाजिक परिवर्तन भन्नाले कुनै पनि एक निश्चित समयावधिभित्र समाज वा सामाजिक व्यवस्थामा देखापर्ने भिन्नतालाई जनाउँदछ । सामाजिक परिवर्तनले सामाजिक सम्बन्धहरू, सामाजिक संरचना, सामाजिक संस्थाहरू र तिनीहरूको सम्बन्ध क्रिया, अन्तरक्रियाहरूमा आउने परिवर्तनहरूलाई जनाउँछ ।

समाजको कुनै एक व्यवस्थामा आएको परिवर्तनले सम्पूर्ण समाजलाई नै प्रभावित गर्दछ । ग्रामीण समाजमा परिवर्तनको कारक अथवा तत्त्वहरूमा प्राकृतिक कारक, प्राविधिक कारक, सामाजिक कारक, आर्थिक कारक, सांस्कृतिक कारक र राजनीतिक कारक आउँछन् । ग्रामीण क्षेत्रमा औद्योगिकीकरणको विकास भएमा पनि सामाजिक परिवर्तन हुन्छ । औद्योगिकीकरणलाई साधारणतया प्राविधिक विकाससँग गाँसिन्छ । कुनै पनि समाजमा विकास हुनु अति जरुरी छ । उद्योगमा प्राविधिक विकास भन्नाले घरेलु उत्पादन अर्थात् हातले गरिने कार्यहरू मेसिनहरूद्वारा गरिन्छ र बृहत् समाजक उत्पादन हुन्छ । औद्योगिकीकरणले कृषिमा आधारित जनसंख्याको भारलाई बढाउँछ । यसले गर्दा स्थानीय स्रोत र साधनहरूको परिचालन हुन्छ र मानिसहरूलाई रोजगारी प्राप्त भएर आम्दानीमा वृद्धि गर्न सहयोग पुऱ्याउँछ । *रासस*

पाठक मञ्च

महंगो ठाउँमा घरजग्गा कारोबार ठप्प

काठमाडौँ देशको राजधानी । त्यसमा पनि इन्द्रचोक, ठमेल, भोटाहिटी, वसन्तपुर, न्युरोड, असन, भेडासिंह, बागैमुढा, क्षेत्रपाटी, ढल्कु, महाबौद्ध, सुन्धारा, लगनचोक भत्किसकेका छन् भने सिसा, ईटा, ङण्डी, मार्बल ठाँसेर ठूठ्ठला घर बनाइएको छ । घर र नेवार समुदायमात्र विस्थापित भएपन्, अहिले ठाउँमा व्यापार व्यवसाय गर्नेमा अन्यको वचंश्व छ ।

पहिले नेवारको बसोबास हुने ठाउँमा अहिले अरु नै देखिन्छ । चार दशकअघि दशदेखि सयौं रोपनी जग्गा भएकाहरू उपत्यकाबाटै विस्थापित भएका छन् । कोही सुकुम्बासी हुन पुगेका छन् भने कोही अन्यत्र पुगेका छन् । इन्द्रचोक, महाबौद्ध, असन, ठमेललगायत क्षेत्रका जग्गाको सरकारी मूल्य दुई वर्षअघि आनाकै ५९ लाख थियो । तर, जग्गाचाहिँ आनाको तीन करोडदेखि १४ करोड रूपैयाँसम्ममा किनबेच हुन्थ्यो ।

यी ठाउँ नेवार समुदायको वस्तीमा रूपमा चिनिन्थ्यो । यहाँ धेरैजसो नेवारहरूकै बसोबास हुन्थ्यो । कच्ची ईटा, माटो र खरको छानो, पराल वा भिँगटी लगाएर घर बनाएका उनीहरू

व्यापार व्यवसाय गर्थे । आफ्नै घरको तल पसल थाप्थे । कोही-कोहीचाहिँ सामान ढुलाउँदै बेच्थे । राजधानीका यी ठाउँबाट अहिले नेवार समुदाय विस्थापित भइसकेको छ । पुराना, मौलिक घर भत्किसकेका छन् भने सिसा, ईटा, ङण्डी, मार्बल ठाँसेर ठूठ्ठला घर बनाइएको छ । घर र नेवार समुदायमात्र विस्थापित भएपन्, अहिले ठाउँमा व्यापार व्यवसाय गर्नेमा अन्यको वचंश्व छ । पहिले नेवारको बसोबास हुने ठाउँमा अहिले अरु नै देखिन्छ । चार दशकअघि दशदेखि सयौं रोपनी जग्गा भएकाहरू उपत्यकाबाटै विस्थापित भएका छन् । कोही सुकुम्बासी हुन पुगेका छन् भने कोही अन्यत्र पुगेका छन् । इन्द्रचोक, महाबौद्ध, असन, ठमेललगायत क्षेत्रका जग्गाको सरकारी मूल्य दुई वर्षअघि आनाकै ५९ लाख थियो । तर, जग्गाचाहिँ आनाको तीन करोडदेखि १४ करोड रूपैयाँसम्ममा किनबेच हुन्थ्यो ।

फेरि मालपोतमा नामसारी गर्ने बेला

सरकारी मूल्यांकनअनुसार ५९ लाखकै राजस्व तिरिन्थ्यो । काठमाडौँ महानगरपालिकाले चालु आर्थिक वर्ष २०८२/८३ को बजेट र नीति तथा कार्यक्रमामार्फत यी ठाउँको जग्गाको मूल्य आनाको ५० लाख रूपैयाँ तोकेको छ । केही वर्षअघि यी स्थानमा घरजग्गा किनबेचका लागि हानाथाप हुन्थ्यो । अहिले नै सुनसान छ । यहाँ घरजग्गा कारोबार ठप्पै भएको छ । काठमाडौँको सबैभन्दा महँगो ठाउँ नै यी स्थान हुन् । एउटा सानो ठाउँको समेत पाँच हजारदेखि ३५ लाखसम्म भनिन्छ ।

एउटा सटरको ५० हजारदेखि २० लाख, एक फ्ल्याटको ६० हजारदेखि तीन लाख रूपैयाँसम्म असुलिन्छ भने खाली सटर २० लाखदेखि ६० लाख रूपैयाँसम्ममा किनबेच हुन्छ । घर भाडाजतिकै सामानको मूल्य पनि यहाँ चर्को छ । यहाँ मात्र होइन, भाटभटेनी सुपरमार्केटमा पनि उस्तै छ । बाहिर ७०० मा पाइने जुता भाटभटेनीमा पाँच हजार

रूपैयाँ लियो भनेर आमनागरिकहरू कुरा गरिरहेका सुनिन्छ ।

सरकारलाई ऋण लिनमै फुर्सद छैन । देशको सार्वजनिक ऋण २९ खर्ब ४२ अर्ब पुगिसकेको । निर्माण व्यवसायीको ४५ अर्ब, दुग्ध तथा उखु किसानको सात अर्ब र कोरोना विमा गराएका अस्पतालहरूको २४ अर्ब भुक्तानी गर्न बाँकी छ । यो ऋण कसरी तिर्ने ? भनेर न जनतालाई चिन्ता छ न सरकारलाई ।

भारत र चीनले कब्जा गरिसकेको नेपाली भूभाग, सिक्किम, दार्जीलिङ, टनकपुर, कोलकता, कालानापी, लिम्पियाधुरावारे कोही बोल्दैनन् । राजधानीकै रैथानेहरू विस्थापित हुँदै गरेको कसले चासो लेओस् । नेपाली जनता सीधा हुँदा त्यसको फाइदा नेतादेखि छिमेकी मुलुकहरूले लिइरहेका छन् । कहिले जान्ने खै हामी ?

— **रुषा थापा**

ಕಾರ್ಖಾನಾ ಸಂಜ್ಞಾಮಾರ		ಕಂಪನಿ :- TRUEPOINT CONTRACTING AND SERVICE				ಪಾಲಿನಾಂ ನಂ. 60/2024/948			
ಫೈ ಸಲಹೆಗೆ ಮೀರಿ :- 800C/004C		Ltr. No. 334164							
ಕ್ರ. ಸಂ.	ಕಾಮದವರ ಹೆಸರು	ಪುರುಷ	ಸಹಾಯಕ	ಗಾಂತ್ರಿಕ	ತಲಾವು	ಜೂನಿಯರ್ ಕೆಲಸಗಾರರ ಕುಟುಂಬ	ಪ್ರೊಟೆಕ್ಷನ್ ಕಾಮಗಾರಿ ಸಂಖ್ಯೆ	ರಾಜ್ಯದ ಕಾಮಗಾರಿ ಸಂಖ್ಯೆ	ಕಾರ್ಖಾನಾ ಸಂಖ್ಯೆ
1	Foreman	2	0	2500	₹ 20.00				
2	Labour	15	0	100	₹ 2.00				
3	Supervisor	1	1	3000	₹ 9.00.00				
4	Receptionist	0	1	2500	₹ 20.00				
5	Cashier	2	4	2500	₹ 20.00				
6	General Cleaner Worker	0	2	1200	₹ 6.00				
7	Offices Cleaner	8	1	1200	₹ 6.00				
8	Cleaner Male	7	0	1200	₹ 6.00				
9	Customer Service	3	0	1200	₹ 6.00				
10	Sales Executive	2	0	3000	₹ 9.00.00				
11	Sales Supervisor	6	1	3000	₹ 9.00.00				
12	General Electrician	2	0	2500	₹ 20.00				
13	Service Agents	2	0	3500	₹ 3.50.00				
14	Representative	1	0	2500	₹ 20.00				

‘अभिमन्यु : च्याप्टर १’ को हिन्दी भर्सनको टिजर रिलिज

■ प्रभाव संवाददाता

काठमाडौँ- मंसिर १८ गते रिलिज हुने चलचित्र ‘अभिमन्यु : च्याप्टर १’को हिन्दी भर्सनको टिजर रिलिज भएको छ । निर्माणपक्षले हिन्दी भर्सन हेर्ने दर्शकलाई लक्षित गर्दै हिन्दी भर्सनको टिजर सार्वजनिक गरेको हो ।

यो चलचित्र नेपाली र हिन्दी दुवै भाषामा नेपाल, भारत र विश्वव्यापी रूपमा एकसाथ प्रदर्शनमा आउँदैछ । त्यसैले भार तसहित ओभरसिज मार्केटलाई लक्षित गर्दै निर्माणपक्षले हिन्दी भर्सनको टिजर सार्वजनिक गरेको हो ।

टिजरमा चलचित्रका अधिकांश मुख्य कलाकारलाई देख्न

सकिन्छ । टिजरमा प्रेम, सस्पेन्स, पैसाको प्रलोभन, अपहरण, सेयर बाँडफाँट, प्रहरीको कस्टडीमा पुगेको आरोपी र उसको बयान सिनेमामा देख्न सकिन्छ ।

सिनेमाको मुख्य पात्र नै कसरी अपहरणकारी बन्छ भन्ने सस्पेन्सको कथा सिनेमाले भन्ने संकेत टिजरले गरेको छ ।

सेभेन सिज सिनेमाको प्रस्तुति निर्माण भएको ‘अभिमन्यु : च्याप्टर १’मा कामेश्वर चौरसिया, सरिता गिरी, किरण श्रेष्ठ, लक्ष्मी वर्देवा, गौमाया गुरुङ, प्रकाश दाहाल, शिशिर वाइदेल मुख्य भूमिकामा छन् ।

सुशान्त गौतमले निर्देशन गरेको ‘अभिमन्यु’को क्रिएटिभ

निर्देशक मदन थापा हुन् । यस चलचित्रमा मुकेश खनालको लेखन रहेको छ ।

‘अभिमन्यु : च्याप्टर १’ का निर्माता विनोद पौडेल र गुञ्जन गिरी हुन् । रमेश चौलागाईं र हरि श्रेष्ठ सह-निर्माता रहेको चलचित्रका कार्यकारी निर्मातामा विशाल लामा, हरि मोक्तान, कृष्ण भट्टराई, नीराजन लुइटेल् र सन्देश श्रेष्ठ रहेका छन् । सिनेमाको लाइन प्रोड्युसरमा जीवन शाक्य रहेको छन् ।

शरद महतोको डिओपी रहेको यस चलचित्रमा मनोज श्रेष्ठको भिएफएक्स, जुनिम गहतराजको रंग संयोजन, मदन घिमिरेको सम्पादक रहेका छ ।

४० दिनमा नै सकियो ‘परालको आगो’को छायांकन

■ प्रभाव संवाददाता

काठमाडौँ- सुटिङ थालेको ४० दिनमा फिल्म ‘परालको आगो’को छायांकन सकिएको छ । निर्माण टिमले दसैँ अघिवाट म्याग्दीको विभिन्न स्थानबाट छायांकन थालेको यो फिल्मको छायांकन मंगलबार सकिएको हो । फिल्मको सुटिङ सकेसँगै निर्माण टिमले तीन फरक फरक लुक्सका तस्विर र रिलिज डेट समेत सार्वजनिक गरेको छ । यो फिल्म आगामी वैशाख ११ गतेवाट प्रदर्शनमा आउने निर्माता सुशील पोखरेलले बताए ।

उनले भने,‘मैले अरु फिल्म प्रदर्शनको समयमा नआउने निर्णय गरेको छु । अरु फिल्म पनि चल्युपछि भन्ने मान्यता राख्दै साधारण डेटमा आफ्नो फिल्म रिलिज गर्ने तयारीमा छु ।’

उनले साथी भाईको फिल्मलाई सम्मान गर्दै आफ्नो डेटमा अरूले फिल्म नजुघाई दिन समेत आग्रह गरे ।

उनले थपे,‘एकैचोटी धेरै फिल्म हलमा निर्माता तथा हल व्यावसायी हरूको पनि धेरै नोक्सानी हुन्छ । ग्यापमा आउंदा निर्माता र हल दुवैपक्षलाई फाईदा होस भन्ने सोचले सबै मेजर डेट छोडेर वैशाख ११ गते शुक्रवारको साधारण डेटलाई डेटलक गरेको छु ।’

उनले फिल्मको चार वटा गीत सहित सम्पूर्ण छायांकन पुरा भएको र रिलिज डेट समेत तोकेको बताए । उनले जेनजी आन्दोलन चलिरहेको बेलामा यो फिल्मको छायांकनमा अवरोध भएता पनि टेक्निसियन तथा निर्देशकको खटाईले काम चाँडो सकिएको बताए । उनका अनुसार यो फिल्मको छायांकन सेइयुल ३० दिनको थियो । तर फिल्मका कलाकार,टेक्निसियन लगायतको अहोरात्र खट्दा पनि जेनजी आन्दोलन,वर्षा र पहिरोको कारण सेइयुल भन्दा १० दिन ढिला छायांकन सकिएको निर्माता

पोखरेलले जानकारी दिए । ‘परालको आगो’ हिमाली नयनाभिराम लोकेसनमा ४० दिन लगाएर नेपाली माटोको सुगन्ध आउने चलचित्रलाई ठुलो क्यानभासमा छायांकन गरेका छौं । निर्माता पोखरेलले भने,‘काम पनि एकदमै उम्दा भएको छ । सौगात मल्ल,प्रकाश सपुत,सुहाना थापादेखि बाल कलाकार एन्जिला बानियांसम्म एकदमै राम्रो काम गर्नु भएको छ ।’साथै करिव ६०० जना जुनियर आर्टिष्टमा खर्च गरेर कठिन परिस्थितिमा पनि फिल्मको राम्रो लोकेसन र कथाको मर्म अनुसार नै फिल्मको

काम गरेको बताए । उनले थपे,‘अहिलेको समयमा कन्टेन नै बलियो हुनुपर्छ । हाम्रो कन्टेन नै बलियो छ र धेरै राम्रो सिनेमा बनाउने कोसिस गरेका छौं । फिल्मका लागि सबै कुरामा कम्प्रमाइज गरेका छैनौं ।’ गुरूप्रसाद मैनालीको चर्चित कथामा निर्माण गरिएको यो फिल्ममा सौगात मल्ल,प्रकाश सपुत, सुहाना थापा, सिर्जना अधिकारी, शंकर आचार्य, किशोर भण्डारी, कुलदीप अधिकारी, सरिता भण्डारी, रेणु न्यौपानेका साथै बालकलाकार एन्जिला बानिया रहेकी छन् ।

यो फिल्मलाई कलाकारहरूले आफ्नो भूमिकालाई सशत बनाउनका लागि काठमाडौँमा वर्कसप समेत गरेको थिए । त्यसैले पनि निर्माता पोखरेल यो फिल्म राम्रो बनेकोमा ढुक्क देखिएका छन् । सुशील देवकोटाको लेखन रहेको यो फिल्मको निर्देशन लक्ष्मण सुनारले गरेका छन् । यस फिल्ममा गीत सुरेन्द्र राना, मनबहादुर सुब्बा र प्रकाश सपुतले लेखेका छन् । त्यसै गरि संगीतकारकमा शान्ति ठटाल, सत्य स्वरूप र अभिनेता प्रकाश सपुतकै रहने निर्माण पक्षले जानकारी दिएको छ । गत भदौ २६ गतेदेखि म्याग्दीवाट छायांकन सुरु भएको यो फिल्मलाई संकल्प भुजेलले खिचेका हुन् भने फिल्मको कोरियोग्राफी रामजी लामिछानेले गरेका छन् । नगेन्द्र घिमिरेले प्रोडक्सन म्यानेजरको जिम्मा लिएको यो फिल्मको वितरण आर.आर फिल्मस र ओटीटी राईट ओएसआरले रिलिज पूर्वनै महंगो रकममा लिईसकेको छ । गुरूप्रसाद मैनालीको ‘नासो’ कथा संग्रहमा समावेश कथा ‘परालको आगो’ बनाइएको हो भने यो नाममा ४५ वर्षअघि प्रताप सुब्बाले पनि फिल्म निर्देशन गरेका थिए । जुन फिल्म अत्यधिक सफल पनि भएको थियो ।

रंजशाला

आईसीसी टी-२० विश्वकप

नेपाल इङ्ल्यान्ड र वेस्ट इन्डिजको समूहमा

■ प्रभाव संवाददाता

काठमाडौँ- आईसीसी टी-२० विश्वकपको तालिका र समूह विभाजन सार्वजनिक गरिएको छ । सार्वजनिक तालिकाअनुसार नेपाल समूह ‘सी’मा परेको छ । उक्त समूहमा यस समूहमा समान दुईपल्टको विश्वविजेता वेस्ट इन्डिज र इङ्ल्यान्डसँगै गुप अफ डेथ’ मानिएको छ ।

तर, नेपाली क्रिकेटप्रेमीका लागि सुखद् कुरा भनेको नेपाल अनुभव बटुलिसकेको टोलीको समूहमा परेको छ ।

नेपालले लगातार दोस्रोपल्ट तथा समग्रमा तेस्रोपल्ट विश्वकप खेल्न लागेको हो । यसअघि सन् २०१४ मा बंगलादेशमा आयोजना भएको विश्वकपमा नेपालले डेब्यु गरेको थियो । क्रिकवजको रिपोर्ट अनुसार सहभागी २० टोलीलाई चार समूहमा विभाजन गरिएको छ ।

समूह ‘ए’मा भारत र पाकिस्तान परेका छन् । यो समूहमा भारतको मुख्य प्रतिस्पर्धी पाकिस्तान मान्नै मानिएको छ । यो समूहमा नेदरल्यान्ड्स, नामिबिया र अमेरिकाजस्ता एसोसिएट टोली मात्रै छन् । त्यस्तै समूह बीमा अस्ट्रेलिया, श्रीलंका, जिम्बावे, आयरल्याण्ड र ओमान परेका छन् । नेपाल रहेको समूह ‘डी’मा वेस्ट इन्डिज र इङ्ल्यान्डसहित बंगलादेश र इटाली छन् । प्रतियोगिताको ढाँचा अघिल्लो संस्करण जस्तै रहनेछ । अन्तिम ‘डी’ समूहमा भने साविक उपविजेता दक्षिण अफ्रिकासँगै न्युजिल्यान्ड, अफगानिस्तान, युएई र क्यानडा छन् । भारतको उपाधि रक्षा अभियान अमेरिकाविरुद्ध खेल्दै सुरुआत गर्नेछ । त्यसपछि नामिबिया, पाकिस्तान र नेदरल्यान्ड्ससँग खेल्नेछन् । पाकिस्तानसँगको भिडन्त भने श्रीलंकाको राजधानी कोलम्बोमा हुनेछ ।

भारतमा हुने खेल मुम्बई, कोलकाता, चेन्नई, दिल्ली र अहमदावादमा राखिएको छ । श्रीलंकामा हुने खेल कोलम्बो र क्यान्डीमा हुनेछन् । अहमदावाद फाइनल खेल्ने तय गरिएको छ । तर, यदि पाकिस्तान फाइनलमा पुगेको खण्डमा खेल कोलम्बोमा हुनेछ । आगामी आईसीसी टी-२० विश्वकप २०२६ मा नेपालले समूह चरणका सबै खेल भारतको मुम्बईमा खेल्ने भएको छ । फेब्रुअरी ८ मा इंग्ल्यान्डविरुद्धको खेलसँगै नेपालको विश्वकप यात्रा सुरु हुनेछ । त्यसपछि फेब्रुअरी १२ मा इटलीसँग, फेब्रुअरी १५ मा वेस्ट इन्डिजसँग र फेब्रुअरी १७ मा बंगलादेशसँग नेपाल भिड्नेछ ।

एनपिएल २०२५

लुम्बिनी लायन्स काठमान्डु गोर्खाज्सँग पराजित

■ प्रभाव संवाददाता

काठमाडौँ- काठमान्डु गोर्खाजले नेपाल प्रिमियर लिग (एनपीएल) दोस्रो संस्करणमा दोस्रो जित हात पारेको छ । मंगलबार कीर्तिपुरस्थित टीयू अन्तर्राष्ट्रिय क्रिकेट स्टेडियममा भएको खेलमा काठमान्डुले लुम्बिनी लायन्सलाई २२ रनले पराजित गरेको हो । चार खेल खेलिसकेको काठमान्डुले दोस्रो जितपछि ४ अंक जोडेर तेस्रो स्थानमा छ । पहिलो खेलमा जनकपुर बोल्ड्सलाई पराजित गरेपछि काठमान्डु सुदूरपश्चिम रोयल्स र विराटनगर किंग्ससँग लगातार पराजित भएको थियो ।

लुम्बिनीको भने यो लगातार दोस्रो हार हो । पहिलो खेलमा चितवन राइडोजलाई हराएको लुम्बिनी दोस्रो खेलमा कर्णाली याक्ससँग पराजित भएको थियो । काठमान्डुले दिएको १५९ रनको लक्ष्य पछ्याएको लुम्बिनीले १९.१ ओभरमा सबै विकेट गुमाएर १३५ रनमै अलआउट भयो । लुम्बिनीका लागि शेर मल्लले सर्वाधिक २९ र दिलीप नाथले २५ रन बनाए पनि पर्याप्त भएन । बलिङमा काठमान्डुका मिलिन्द कुमार र जेराई एरासमसले दुई/दुई तथा कप्तान करण केसी, शाहब आलम, सन्तोष यादव र रासिद खानले समान विकेट लिए ।

दृष्टिविहीन महिला टी-२० विश्वकपमा उपविजेता टोलीलाई १० लाखसहित सम्मान

काठमाडौँ (प्रस)- दृष्टिविहीन महिला टी-२० विश्वकपमा उपविजेता नेपाली क्रिकेट टोलीलाई नेपाल क्रिकेट संघ (क्यान) ले नगदसहित सम्मान गरेको छ । त्रिभुवन विश्वविद्यालय क्रिकेट रङ्गशालामा एक कार्यक्रमका बीच क्यानले उक्त टोलीलाई रु १० लाख नगदसहित सम्मान गरेको हो । दृष्टिविहीन महिला टोलीले ऐतिहासिक उपलब्धि र नेपाली क्रिकेटको गौरव बढाएको भन्दै क्यानले सम्मान गरेको जनाएको छ । सम्मान कार्यक्रममा क्यानका सचिव पारस खड्कालगायतको उपस्थिति रहेको थियो । श्रीलङ्कामा हालै सम्पन्न दृष्टिविहीन महिला टी-२० विश्वकपको फाइनलमा नेपाल भारतसँग पराजित भएको थियो ।

नेपालको जितमा नीरजको शतक

काठमाडौँ (प्रस)- ओपनर नीरजकुमार यादवको शतकसँगै नेपालले एससी यु-१९ प्रिमियर कपमा सानदार सुरुआत गरेको छ । मंगलबार सम्पन्न खेलमा नेपालले साउदी अरबलाई ८ विकेटले पराजित गरेको हो। साउदीले दिएको २१९ रनको लक्ष्य नेपालले ३०.४ ओभरमा २ विकेट गुमाउँदै पूरा गरेको हो । जितसँगै समूह ‘ए’ मा रहेको नेपाल २ अंकसहित शीर्ष स्थानमा उक्लिएको छ । समान अंक न रहे पनि हडकड दोस्रो स्थानमा छ । दुवै खेल खेलेको साउदी प्रतियोगितावाट बाहिरिएको छ । नेपालका नीरलेले सर्वाधिक ११४ रन बनाए । ९० बल

खेलेका उनले १३ चौका र १ छक्का प्रहार गरे । निश्चल क्षेत्रीले सर्वाधिक ४८ रन बनाए । ७६ रन बनाए। साउदीका मोहम्मद जुवेरले १ विकेट लिए । त्यसअघि युएईको अजानमा पहिला ब्याटिङ थालेको साउदीले निर्धारित ५० ओभरमा ९ विकेट

गुमाउँदै २१८ रन बनाएको थियो । साउदीका जुवेरले सर्वाधिक ४८ रन बनाए । ७६ बल खेलेका उनले ३ चौका र १ छक्का प्रहार गरे । मोहम्मद रेहान ४१ र अमिर अहमद ३९ र रनमा आउट भए । नेपालका अशोक धामीले सर्वाधिक २ विकेट लिए ।

सेन्जोको उडान | चीनले मंगलबार स्पेसमा पठाएको सेन्जो-२२ अन्तरिक्ष यानले उडान भई। चिनियाँ समयअनुसार दिउँसो १२:११ मिनेटमा उक्त रकेट जिवान स्याटलाइट लन्स सेन्टरबाट उडान भरेको हो। तस्विर: सिन्ट्या

चीनले भारत नजिकै सैन्य पूर्वाधार विस्तार गर्दै

नयाँदिल्ली- भारत-चीन सीमा सन् २०१७ को डोकलाम गतिरोध र सन् २०२० को गलवान उपत्यकाका घटनापछि तुलनात्मक रूपमा शान्त देखिए पनि चीनले तिब्बत क्षेत्रमा भारतीय सीमा नजिक सैन्य पूर्वाधार विस्तारलाई निरन्तर अघि बढाइरहेको छ।

पिपुल्स लिबरेसन आर्मी (पिएलए) ले वास्तविक नियन्त्रण रेखा (एलएसी) वरिपरि आफ्ना सुविधा, रसद केन्द्र र कनेक्टिभिटी संरचना क्रमशः विस्तार गर्दै आफूलाई थप बलियो बनाइरहेको छ।

हालै चीनले तिब्बतमा करिब चार हजार ३०० मिटर उचाइमा नयाँ मानव रहित हवाई वाहन (युएभी) परीक्षण केन्द्र निर्माण गरेको छ। यसले पिएलएलाई उच्च-उचाइ र कठोर मौसममा ड्रोन परीक्षण गर्न सहज बनाउने अपेक्षा छ। सात सय २० मिटर लम्बाइको धावन मार्ग, ह्याङ्गरहरू तथा प्रशासनिक भवनहरू रहेको यो पूर्वाधार नगरीस्थित पिएलए रसद केन्द्रको दक्षिणपूर्वमा अवस्थित छ।

तिब्बती पठारको कठोर भूभाग, चिसो मौसम, उचाइ रोगको जोखिम र सीमित स्थानीय आपूर्तिका कारण सैन्य गतिविधि कठिन मानिन्छ। सैनिकहरूलाई पूरक अक्सिजन, जमेको पानी पगालेर प्रयोग

गर्ने आवश्यकता तथा सवारी साधनका लागि इन्सुलेटेड ग्यारेज अनिवार्य हुन्छ। हेलिकप्टर हरूको पेलोड क्षमता पनि उल्लेख्य रूपमा घट्छ। यिनै चुनौतीबीच चीनले व्यापक सडक, हवाई तथा रेल पूर्वाधार विकासलाई प्राथमिकता दिइरहेको छ।

अमेरिकी वायु सेनाको 'चाइना एरोस्पेस स्ट्रिडज इन्स्टिच्युट' (सिएएसआई) ले सन् २०२५ मा प्रकाशित प्रतिवेदनमा तिब्बतमा कमजोर यातायात पूर्वाधार पिएलएको सीमितता भए पनि पछिल्ला वर्षमा तीव्र गतिमा विस्तार हुँदै प्रभावकारी रसद संयन्त्र सक्षम बनाइएको उल्लेख गरेको छ। चीनले आफ्नो १४औँ पञ्चवर्षीय योजनाअन्तर्गत तिब्बतमा सम्बन्धित पूर्वाधारका लागि ३० अर्ब अमेरिकी डलर विनियोजन गरेको छ।

डोकलामपछि भारतसँगको सीमा नजिक चीनले राजमार्ग, सहायक सडक तथा पुलहरू तीव्र गतिमा विस्तार गरिरहेको भारतीय थिड् क-टचाड्क ओआरएफले पनि जनाएको छ। विशेषगरी जी-३१४, जी-६८४, जी-६९५ र जी-२१६ जस्ता मार्गहरूले सैन्य परिचालन क्षमतालाई उल्लेखनीय रूपमा सहज बनाएको बताइन्छ। पाङ्गोड त्सो क्षेत्रमा सन् २०२१ र सन् २०२४ मा बनेका दुई पुलले सैनिक

आवत-जावतलाई फनै छोट्याइदिएको छ। यस्तै, सन् २०१७ देखि सन् २०२३ बीच तिब्बत र सिन्जियाङमा कम्तीमा ३७ सैन्य वा दोहोरो प्रयोगका विमानस्थल र हेलिपोट निर्माण गरिएका छन्। सीमापट्टि करिब ६०० भन्दा बढी 'सीमावर्ती गाउँ' निर्माण गरी प्रशासनिक र रसद उपस्थिति विस्तार गरिएको सिएएसआईकै अध्ययनले जनाएको छ।

तिब्बत सैन्य जिल्लामा तीन संयुक्त-हतियार ब्रिगेड, आठ सीमा रक्षा रेजिमेन्ट तथा विस्तारित रसद संरचनाले पिएलएको परिचालन क्षमता थप सुदृढ बनेको छ। कठिन भूभागमा पनि ड्रोनमार्फत आपूर्ति पुर्‍याउने, आवश्यकताअनुसार प्याक जनावर प्रयोग गर्ने जस्ता उपायहरू चीनले अवलम्बन गरेको छ।

विश्लेषकहरूका अनुसार चीनले तिब्बत र सिन्जियाङमा दोहोरो प्रयोग हुने पूर्वाधार निर्माणलाई रणनीतिक रूपमा उपयोग गर्दै भारतसँगको भविष्य सम्भावित द्वन्द्वका लागि आफूलाई योजनाबद्ध रूपमा तयार पारेको सङ्केत गर्छ। विशेषज्ञहरूका अनुसार तीव्र गतिमा बढिरहेको चिनियाँ पूर्वाधार क्षमताले भारतलाई आफ्नो सीमा क्षेत्रमा विकासको गति अझ बढाउन बाध्य बनाउने देखिन्छ। *रासस/एएनआई*

मलेसियामा बाढीको कारण १८ हजार भन्दा बढी विस्थापित

कोलालम्पुर- मलेसियामा उत्तर पूर्वी मनसुनको कारण हालै आएको बाढीले १८ हजार भन्दा बढी मानिसहरूलाई विस्थापित गरेको अधिकारीहरूले बताएका छन्। बाढीका कारण देशभरि १० वटा राज्यहरू प्रभावित भएको उनीहरूले जनाएका छन्।

केलान्टन, प्रान्तमा धेरै दिन देखि लगातार भारी वर्षा भएकाले नौ हजार ७०० भन्दा

बढी मानिसहरूलाई स्थानान्तरण गरी राहत केन्द्रहरूमा राखिएको जनाइएको छ। अन्य विस्थापितहरू मध्ये दुई हजार ७८०सेलान्गोर प्रान्तका र दुई हजार ८८१ पेराक प्रान्तका रहेको र अन्य बाँकी देशका विभिन्न क्षेत्रका रहेको जनाइएको छ।

यसैबीच, सरकारका मुख्य सचिव समसुल अजरी अनु बकरले बाढीबाट प्रभावित राज्यहरूमा सरकारले विभिन्न एजेन्सीसँगको समन्वयमा एक लाख भन्दा बढी कर्मचारी तथा आवश्यक सामग्री तैनाथ गरेको बताइएको छ। उप शिक्षा मन्त्री वोड काह वोहले राष्ट्रिय स्तरका परीक्षारू अगाडि बढ्ने बताउँदै असहज परिस्थितिलाई सामना गर्ने आकस्मिक उपायहरू भएकाले उम्मेदवारहरू सुरक्षित रूपमा परीक्षा दिन सक्ने बताए। यसैबीच प्रधानमन्त्री अनवर

इब्राहिमले बाढी प्रभावितहरूको उद्धार गर्न तथा राहत वितरण गर्न राष्ट्रिय विपद् व्यवस्थापन एजेन्सी प्रति सन्तुष्टि प्रधान गर्दै सबै एजेन्सीहरूलाई प्रभावित समुदायहरूलाई सहयोग गर्न अधिकतम प्रयास गर्न निर्देशन दिएका छन्। मौसम विभागले भने निरन्तर भारी वर्षा र तीव्र हावाहुरीको चेतावनी जारी गरेको छ। *रासस/सिन्ट्या*

बुर्का लगाएर विरोधमा उत्रेकी सिनेटर निलम्बित

मेलबर्न- राष्ट्रिय स्तरमा बुर्का प्रतिबन्धका पक्षमा सक्रिय रूपमा अभियान चलाउँदै आएकी अस्ट्रेलियाली सिनेटर पाउलिन ह्यान्सनलाई पाखण्डपूर्ण भएको टिप्पणी गरिन्। उनले संसद्मा कुनै औपचारिक ड्रेस कोड नभएको तर्क गर्दै 'उहाँहरू बुर्काका प्रतिबन्ध लगाउन चाहनुहुन्नथ्यो तर मलाई भने लगाउन नै दिइएन' भनी प्रतिक्रिया दिएकी थिइन्।

ह्यान्सनले यसअघि सन् २०१७ मा पनि यस्तै शैलीमा बुर्का लगाएर संसद्मा प्रवेश गर्दा ठूलो विवाद भएको थियो, तर त्यतिबेला उनलाई सजाय दिइएको थिएन। हालै फ्लोरिडामा आयोजित कन्जर्भेटिभ पोलिटिकल एक्सन कन्फरेन्समा सम्बोधन गरेर आउनुभएकी उनीमाथि यसपटक भने सिनेटले कडा र स्पष्ट कदम चाल्यो।

सिनेटमा सरकारी नेत्री, मलेसियामा जन्मनुभएकी तर गैरमुस्लिम पेनी वोडले निन्दा प्रस्ताव पेश गर्दै बुर्का लगाएर प्रस्तुत भएको ह्यान्सनको शैलीले 'सिङ्गो धर्मलाई उपहास र बदनाम गरेको' बताइन्। उनका अनुसार अस्ट्रेलियाको फ्रण्डे दुई करोड ८० लाख जनसङ्ख्यामध्ये करिब १० लाख मानिस इस्लामी आस्थाको पालनामा छन्, जसको सम्मानमाथि प्रहार हुने व्यवहारले सामाजिक सदभाव कमजोर पार्ने जोखिम राख्छ।

सिनेटबाट बाहिरिसकेपछि, ह्यान्सनले पत्रकारहरूसँग कुरा गर्दै आफूलाई न्याय जन्मनुभएकी मेहरीन फारुकीले आफू र

कसैले होइन सन् २०२८ को आम निर्वाचनमा मतदाताले दिने बताउँदै सिनेटका सहकर्मीहरूले गरेको कारवाहीलाई पाखण्डपूर्ण भएको टिप्पणी गरिन्। उनले संसद्मा कुनै औपचारिक ड्रेस कोड नभएको तर्क गर्दै 'उहाँहरू बुर्काका प्रतिबन्ध लगाउन चाहनुहुन्नथ्यो तर मलाई भने लगाउन नै दिइएन' भनी प्रतिक्रिया दिएकी थिइन्।

ह्यान्सनले यसअघि सन् २०१७ मा पनि यस्तै शैलीमा बुर्का लगाएर संसद्मा प्रवेश गर्दा ठूलो विवाद भएको थियो, तर त्यतिबेला उनलाई सजाय दिइएको थिएन। हालै फ्लोरिडामा आयोजित कन्जर्भेटिभ पोलिटिकल एक्सन कन्फरेन्समा सम्बोधन गरेर आउनुभएकी उनीमाथि यसपटक भने सिनेटले कडा र स्पष्ट कदम चाल्यो।

सिनेटमा सरकारी नेत्री, मलेसियामा जन्मनुभएकी तर गैरमुस्लिम पेनी वोडले निन्दा प्रस्ताव पेश गर्दै बुर्का लगाएर प्रस्तुत भएको ह्यान्सनको शैलीले 'सिङ्गो धर्मलाई उपहास र बदनाम गरेको' बताइन्। उनका अनुसार अस्ट्रेलियाको फ्रण्डे दुई करोड ८० लाख जनसङ्ख्यामध्ये करिब १० लाख मानिस इस्लामी आस्थाको पालनामा छन्, जसको सम्मानमाथि प्रहार हुने व्यवहारले सामाजिक सदभाव कमजोर पार्ने जोखिम राख्छ।

सिनेटबाट बाहिरिसकेपछि, ह्यान्सनले पत्रकारहरूसँग कुरा गर्दै आफूलाई न्याय जन्मनुभएकी मेहरीन फारुकीले आफू र

अफगानिस्तानमा जन्मनुभएकी फातिमा पेमन मात्रै सिनेटमा मुस्लिम प्रतिनिधि रहेको बताउँदै ह्यान्सनको यस्तो शैलीले अस्ट्रेलियामा विद्यमान संरचनात्मक तथा प्रणालीगत जातीय विभेदलाई उजागर गरेको टिप्पणी गरिन्। हिजाब लगाउने पेमनले मंगलबार धारणा नराखेपनि सोमबार ह्यान्सनको बुर्का प्रयोगलाई 'अपमानजनक' र 'लाजमर्दो' भन्दै कडा प्रतिक्रिया दिएकी थिइन्।

गत वर्ष एक न्यायाधीशले सामाजिक सञ्जालमा फारुकीलाई 'आफ्नो देश फर्क' भन्ने शैलीमा गरेको टिप्पणी जातीय भेदभावविरोधी कानूनको उल्लङ्घन भएको ठहर गर्दै ह्यान्सनविरुद्ध फैसला सुनाएकी थिइन्। ह्यान्सनले हाल सो फैसलाविरुद्ध अपिल गरेकी थिइन्।

अस्ट्रेलियन फेडरेसन अफ इस्लामिक काउन्सिलका अध्यक्ष रतेब जिनेदले एक विज्ञप्ति जारी गर्दै ह्यान्सनको कार्यलाई 'मुस्लिम, अप्रवासी तथा अन्य अल्पसङ्ख्यक समुदायलाई निरन्तर बदनाम गर्ने प्रवृत्तिको हिस्सा' भएको बताए। सन् १९९६ मा आफ्नो पहिलो संसदीय भाषणमै अस्ट्रेलिया 'गैर-भेदभावपूर्ण अप्रवासन नीतिका कारण एसियालीहरूले भरिने जोखिममा छ' भन्ने विवादास्पद अभिव्यक्तिका कारण आलोचित भएकी ह्यान्सनले यसपटकको कदमले पुनः जातीय र धार्मिक संवेदनशीलताका विषयमा राष्ट्रिय बहस चर्काएको छ। *रासस/एपी*

अफगानिस्तानमा पाकिस्तानको बमबारी

काबुल- अफगानिस्तानका पूर्वी क्षेत्रहरूलाई लक्षित गरी पाकिस्तानले गरेको हवाई आक्रमणमा कम्तीमा १० सर्वसाधारणको मृत्यु भएको तालिबान सरकारले जनाएको छ। यो घटना पाकिस्तानको पेशावरस्थित सुरक्षा परिसरमा भएको सोमवारको आत्मघाती आक्रमणको भोलिपल्ट भएको हो।

तालिबान सरकारका प्रवक्ता जाबिदुल्लाह मुजाहिदले सामाजिक सञ्जाल एक्समाफत भने, 'पाकिस्तानी आक्रमणकारी सेनाले एक स्थानीय नागरिकको घरमा बम प्रहार गर्दा खोस्त प्रान्तमा पाँच बालक, चार बालिका र एक महिलासहित १० जनाको मृत्यु भएको छ।' उनका अनुसार कुनार तथा पक्तिा सीमावर्ती क्षेत्रमा गरिएका थप आक्रमणमा चार सर्वसाधारण घाइते भएका छन्।

पाकिस्तानी सेनाले यस विषयमा कुनै आधिकारिक टिप्पणी गरेको छैन।

यसअघि पेशावरस्थित पाकिस्तानको अर्धसैनिक संधीय एजेन्सी प्रति सन्तुष्टि प्रधान लक्षित आत्मघाती आक्रमणमा तीन जना अधिकारीको मृत्यु र ११ जना घाइते भएका थिए। कुन समूह जिम्मेवार रहेको भन्ने पट्टि नभए पनि राज्य प्रसारक पिटिभीले आक्रमणकारीहरू

अफगान नागरिक भएको रिपोर्ट गरेको छ र राष्ट्रपति आसिफ जरदारीले 'विदेशी-समर्थित फिक्ता अल-ख्वारीज' लाई दोष लगाएका हुन्। इस्लामावादको शब्द फिक्ता अल-ख्वारिज अर्थात तहरीक-ए-तालिबान पाकिस्तान (टिटिपी) आतङ्ककारीहरूलाई अफगान भूमिबाट सञ्चालन गरेको आरोप लगाइएको छ।

यसै महिनाको सुरुआतमा पाकिस्तानको राजधानी इस्लामावादमा भएको अर्को आत्मघाती विस्फोटमा १२ जनाको ज्यान गएको थियो। उक्त विस्फोटको जिम्मा अफगान तालिबानसँग विचारधारा मिल्ने पाकिस्तान तालिबान (टिटिपी) नजिकको एक समूहले लिएको थियो। पाकिस्तानले उक्त

आक्रमण 'अफगानिस्तानमा आधारित हाइकमान्डद्वारा निर्देशन गरिएको' भएको आरोप लगाएको थियो।

तनावग्रस्त द्विपक्षीय सम्बन्ध

सन् २०२१ मा तालिबान पुनः सत्तामा आएपछि पाकिस्तान-अफगानिस्तान सम्बन्ध लगातार तनावग्रस्त बनेको छ। गत अक्टोबरमा सीमा क्षेत्रमा भएको भिडन्तमा दुवै पक्षतर्फ करिब ७० जनाको मृत्यु भएपछि कतार र टर्कीको मध्यस्थतामा अस्थायी युद्धविराम भए पनि इस्तानबुलमा भएको वार्ताले स्थायी सुरक्षा समझदारी कायम गर्न सकेन।

पाकिस्तानले अफगान भूमिमा टिटिपीलाई

सुरक्षित आश्रय दिइएको आरोप लगाइरहेको छ, तर काबुलले उक्त आरोप कडा रूपमा अस्वीकार गर्दै उल्टै पाकिस्तानले अफगानिस्तानविरुद्ध शत्रुतापूर्ण समूहहरूलाई सहयोग गर्ने गरेको प्रतिवाद गर्दछ।

यस्तै पाकिस्तान-अफगानिस्तान संयुक्त उद्योग वाणिज्य चेम्बरले यस हप्ता हजारौँ मालवाहक कन्टेनरहरू सीमा नाकामा रोकिँदा प्रत्येकले दैनिक १५०-२०० डलरसम्म अतिरिक्त खर्च खेप्नुपर्ने स्थिति अनुपयुक्त र 'असहनीय' भएको चेतावनी दिएका छन्।

सम्पूर्ण घटनाक्रमले दुवै मुलुकबीचको सम्बन्ध फेरि गम्भीर तनावतर्फ फर्किएको सङ्केत गर्दछ। *रासस/एएफपी*

दाहसंस्कारका लागि ल्याएकी महिला कफनभित्र चल्न थालेपछि...

बैरूक- दाहसंस्कारका लागि ल्याइएकी एक थाई महिला अचानक कफनभित्र चहलपहल गर्न थालेपछि मन्दिरका कर्मचारीहरू अचम्मित तथा स्तब्ध बन्नु परेको छ।

बैरूक बाहिरी क्षेत्र पर्ने नोन्थावुरी प्रान्तस्थित बौद्ध मन्दिर 'वाट रात प्रखोड थाम' ले आफ्नो फेसबुक पेजमाफत सार्वजनिक गरेको भिडियोमा सेतो कफनभित्र पिकअप ट्रकको पछाडि सुतिरहेकी एक महिलाले विस्तारै हात र टाउको हल्लाउन थालेको देखिन्छ, जसले मन्दिरका कर्मचारीहरूलाई एकैछिनमा विश्वास गर्न नसके अवस्थासम्म पुर्‍याएको थियो। मस्जिदका महाप्रबन्धक तथा वित्तीय मामिला प्रमुख पैराट सुदथुपले सोमवार एपीसँग कुरा गर्दै ६५ वर्षीया उक्त महिलालाई उनका भाइले फिल्मानुलोक प्रान्तबाट दाहसंस्कारका लागि ल्याएको जानकारी दिए। उनका अनुसार कफनभित्रबाट हल्का ढकढक्याएको आवाज आएको सुनेपछि घटनाले अनपेक्षित रूप लिएको थियो।

'म केही क्षणका लागि अचम्म परें र कफन खोल्न थाल्यो। खोल्नेवित्तकै सबैजना स्तब्ध भयौं', उनले भने, 'उनी अलिक आँखा थोरे खोलेर कफनको ढकढक्याउँदै थिइन्। उनले केही समयदेखि सहयोग माग्दै ढकढक्याइरहेको हुनुपर्छ।'।

पैराटका अनुसार ती महिला करिब दुई वर्षदेखि ओछ्यानमै परि्रहेकी थिइन्। स्वास्थ्य अवस्था फन्न विरूँदै गएपछि दुई दिनअघि उनले सास फेर्न छाडेकीजस्तो देखिएकाले भाइले मृत भनी कफनमा राखेर बैइककस्थित अस्पतालसम्म करिब ५०० किलोमिटर (३०० माइल) यात्रा गरेका रहेछन्। ती महिलाले पहिल्यै आफ्नो अंग दान गर्ने इच्छा व्यक्त गरेकी थिइन्।

अस्पतालले आधिकारिक मृत्यु प्रमाणपत्र नहुँदा उक्त प्रस्ताव अस्वीकार गरिदिएको पैराटले बताउनुभयो। मन्दिरले निःशुल्क दाहसंस्कार सेवा उपलब्ध गराउने भएकाले भाइले आइतबार मात्रै मन्दिरसँग सम्पर्क गरेका थिए। तर आवश्यक कागजात नहुँदा मन्दिरले पनि सेवा उपलब्ध गराउन नसकेको उनको भनाइ छ।

यही कुरा-मृत्यु प्रमाणपत्र कसरी प्राप्त गर्ने भन्ने बारे मन्दिरका अधिकारीहरूले बुझाइरहँदा-कफनभित्रबाट ढकढक्याएको आवाज आएको थियो। त्यसपछि तुरुन्तै महिलाको स्वास्थ्य अवस्था मूल्याङ्न पठाइएको मन्दिरले जनाएको छ। पैराटका अनुसार मन्दिरका मठाधीशले ती महिलाको उपचार खर्चसमेत वेहोर्ने प्रतिवद्धता जनाए। *रासस/एपी*

Bagmati Province Government

Ministry Of Social Development

Social Development Office, Gajuri, Dhading

Invitation for Sealed Quotations

First Date of publication: 2082/08/10 (26/11/2025)

Social Development Office, Gajuri, Dhading invites only electronic sealed quotations from Nepalese eligible bidders for the following works under sealed quotation procedure as mentioned in the table below.

S.N.	Contract ID	Name of Project	Estimated Amount (Without VAT & PS) (NRS.)	Bid Security Amount (NRS.)	Cost of Bid document (NRS.)
1.	SDOGAJURI/WORKS/SQ/01/082-083	Unfinished Building Construction Works at Pashupati Shiksha Mandir, Benight Rorang-03, Dhading	11,89,462.19	35000	1000

Last Date of Bid Submission: 12:00 noon on 2082/08/25 (11/12/2025)

Date of Bid Opening: 14:00 hrs on 2082/08/25 (11/12/2025) at Social Development Office, Gajuri, Dhading.

All other information and bid document can be downloaded from PPMO’s website www.bolpatra.gov.np/egp. All eligible bidders are requested to submit E-Bid only as per instruction within the mentioned period.

Office Chief

पहेलपुर धानखेती | सिरहाको बरियारपट्टी गाउँपालिका-१ नगींस्थित हुलाकी सडकबाट देखिएको पहेलपुर धानखेत । यतिबेला सिरहाका किसानहरू धान भित्र्याउने तयारीमा छन् ।
तस्विर: सुदिप राउत/रासस

पोखरामा राष्ट्रिय औद्योगिक व्यापार मेला मंसिर १७ देखि

■ प्रभाव संवाददाता

गण्डकी- पोखरा उद्योग वाणिज्य संघको आयोजनामा यही मङ्सिर १७ देखि २१ गतेसम्म ३४औँ राष्ट्रिय औद्योगिक व्यापार मेला तथा १३औँ क्यान इन्फोटेक सञ्चालन हुने भएको छ ।

‘लगानीको सम्वर्द्धन : उद्योग-व्यवसायको प्रवर्द्धन’ भन्ने आदर्श नारासहित आयोजना गरिएको उक्त मेला पोखराको नयाँ बजारस्थित प्रदर्शनी केन्द्रमा सञ्चालन हुनेछ । सघद्वारा मंगलबार पोखरामा आयोजित पत्रकार सम्मेलनमा संघका अध्यक्ष गोकर्ण कार्कीले गण्डकी प्रदेशमा व्यावसायिक सम्भावनाको खोजी तथा उद्यमशीलता प्रवर्द्धनको उद्देश्यले मेला आयोजना गरिएको बताए ।

‘पोखरालगायत गण्डकी प्रदेशकै औद्योगिक, कृषिजन्य, हस्तकला, सूचना

पर्यटनलगायत क्षेत्रका उत्पादनको प्रवर्द्धन तथा बजारीकरणमा सघाउ पुर्‍याउने उद्देश्यले मेला आयोजना गरिएको हो’, उनले भने । मेलामा एक सय २० व्यावसायिक ‘स्टल’ रहने अध्यक्ष कार्कीले जानकारी दिए । ‘जेनजी’ प्रदर्शनपछि गिरेको निजी क्षेत्रको मनोबल उकास्न यस्ता मेला-महोत्सवले मद्दत पुग्ने र आर्थिक गतिविधि पनि बढ्ने उनको भनाइ छ । मेलामा औद्योगिक उत्पादन, सूचना-प्रविधिका सामान, हस्तकला, कृषिजन्य उत्पादनलगायतको प्रदर्शनी तथा विक्री कक्ष रहने जनाइएको छ । मेलामा उद्यमशीलता प्रवर्द्धन, लगानीमैत्री नीति, नवप्रवर्तन, सूचना-प्रविधि र कृषिसँग सम्बन्धित विषयमा परिस्वाद कार्यक्रम पनि सञ्चालन गरिने भएको छ । मेलामा दर्शकको आकर्षण बढाउन परम्परागत एवं मौलिक

सांस्कृतिक कार्यक्रमसमेत आयोजना गरिने अध्यक्ष कार्कीले बताए । कम्प्युटर एसोसिएसन अफ नेपाल (क्यान), कास्की शाखाका अध्यक्ष पुरुषोत्तम कुँवरले मेलामा सूचना-प्रविधिसँग सम्बन्धित हार्डवेयर र सफ्टवेयर उत्पादनको प्रदर्शनी तथा विक्री कक्ष रहने जानकारी दिए । ‘केही नयाँ प्रडक्ट लन्चसमेत गर्ने तयारीमा छौँ, आईसिटीसम्बन्धी अन्तरक्रिया, करिअर काउन्सिलिङलगायतका कार्यक्रम मेलामा हुनेछन्’, उनले भने । मेलाबाट रु ५० लाख आम्दानी हुने र ४५ लाख खर्च हुने आयोजकको अनुमान छ । मेलाबाट बचत भएको रकम उद्यमशीलता प्रवर्द्धन तथा व्यवसायीको क्षमता अभिवृद्धिमा खर्च हुने जनाएको छ । मेलामा प्रवेश निशुल्क गरिएको छ । मेला सफल पार्न मणिपाल अस्पतालसँग सहकार्य गरिएको संघले जनाएको छ ।

पर्यटकको पर्खाइमा धुर्कोटको विचित्र गुफा

गुल्मी- गुल्मीको पर्यटकीय क्षेत्रका रूपमा चिनिने विचित्र गुफा यतिबेला पर्यटकको पर्खाइमा छ । सुन्दर आकर्षक र कलात्मक देखिने उक्त गुफा आन्तरिक एवं बाह्य पर्यटकका लागि मुख्य आकर्षक गन्तव्यस्थल मानिन्छ । धार्मिक एवं पर्यटककीय महत्व बोकेको उक्त गुफा यतिबेला थप आन्तरिक एवं बाह्य पर्यटकको प्रतीक्षामा छ । विचित्र गुफा जिल्ला सदरमुकाम तम्घासदेखि पाँच कोष उत्तरमा पर्दछ । धुर्कोट गाउँपालिका-५ स्थित वस्तुमा रहेको उक्त गुफा पर्यटकहरूका लागि आफैमा साँच्चिकै विचित्रको छ । विसं २०४५ मा वारीमा मकै खान गएको ढेंडुबाँदरलाई लखेट्ने क्रममा स्थानीय जनार्दन भण्डारीले पहिलोपटक उक्त गुफा पत्ता लगाएका थिए । भण्डारीले आफ्नो वारीमा मकै खान आएको अवस्थामा ढेंडुबाँदरलाई देखेर लखेट्दै जाने क्रममा उक्त ढेंडुबाँदर एकाएक पहरा (चट्टान) को बीचमा रहेको सानो प्वालबाट भित्र पसेको बताइन्छ । पछि स्थानीयको केही समूह राँको बालेर ढेंडुबाँदर पसेको ठाउँ हेर्दै जाँदा त्यस क्षेत्रमा ठूलो गुफा रहेको पत्ता लगाएको स्थानीय युवराज भण्डारीले बताए । गुफा पत्ता लागेपछि विगत लामो समयदेखि विचित्र गुफा हेर्नका लागि आन्तरिक पर्यटकहरूको घुइँचो लाग्ने

गर्दथ्यो । पछिल्लो समयमा बाह्य क्षेत्रमा समेत विचित्र गुफाको प्रचारप्रसार हुन थालेपछि गुफा हेर्नका बेलाबेलामा विदेशी पर्यटकहरू समेत आवागमन बढ्न थालेको हो । विगतको समयमा फाटफुट रूपमा केही विदेशी नागरिक गुफा हेर्नका लागि आउने गरे पनि पछिल्लो समयमा फ्रान्स जर्मनी र बेलायतका नागरिकहरू पर्यटककै रूपमा गुफा हेर्नका लागि आउने गरेको धुर्कोट गाउँपालिका अध्यक्ष भूपाल पोखरेलले बताए । धेरै विदेशी नागरिकहरू सिर्सेनीमा रहेको अरविन्द्र आश्रममा योग साधनाका लागि

आएका अवसरमा एकपटक गुफामा पुगेर फर्कने गरेको अध्यक्ष पोखरेलले बताए । विचित्र गुफाको लम्बाइ १८५ मिटर छभने चौडाइ ३५० मिटर रहेको छ । ठूलो र चौडा भूभागमा फैलिएका गुफाको मुख्य द्वारबाट भित्र पसेपछि थप पाँचवटा द्वारहरूको प्राकृतिक आकार देख्न सकिन्छ । विचित्र गुफा बाहिरको प्रकृतिक सुन्दरताले गुफाको थप सौन्दर्यता बढाएको छ । गुफामा पुग्ने आन्तरिक एवं बाह्य पर्यटकहरूलाई त्यहाँको इतिहास तथा धार्मिक महत्त्वका बारेमा जानकारी गराउने प्रचलन छ । गुफाको मुख्य ढोकाबाट प्रवेश गरेपछि भित्ताहरूमा देखिने

विभिन्न आकृतिहरूले एकपटक सबैको ध्यान केन्द्रित गर्दछ । विचित्र गुफाको मुख्य आकर्षण भनेको ‘स्वर्ग जाने बाटो’ हो । यो धार्मिक दृष्टिकोणले पनि निकै महत्वपूर्ण मानिन्छ । ‘स्वर्ग जाने बाटो’ पुगेपछि गुफाको गन्तव्य टुंगिन्छ । स्वर्ग जाने बाटोमा धर्मात्माहरू मात्र भित्र पस्न सक्छन् भन्ने मान्यता छ । स्वर्गजाने बाटो एकदमै साँगुरो छ र त्यहाँ स्पष्ट देख्न सकिने एउटा दृश्य हात्तीको भीमकाय शरीर हो । त्यहाँ प्राकृतिक रूपमा हात्तीको शरीर, पुच्छर र सुँड स्पष्ट रूपमा देख्न सकिन्छ । त्यसदेखि अगाडि कुनै पनि दृश्य नभएको कारण उक्त ठाउँलाई विचित्रताको अन्तिम दृश्यका रूपमा मानिन्छ । जुन मानिस उक्त स्वर्ग जाने बाटो भित्र छिर्न सक्छन् उनीहरूले आफूलाई साह्रै भाग्यमानी सम्झ्ने गर्दछन् । गुफाभित्र रहेका विभिन्न जनावरका आकृतिले गुफाको सौन्दर्यतालाई थप शोभा थपिदिएको छ । गुफाको पर्यटकन प्रवर्द्धन तथा संरक्षणका लागि स्थानीय पालिका, प्रदेश र संघबाट गरी दुई करोडभन्दा बढी लगानी भइसकेको गाउँपालिका अध्यक्ष पोखरेलले बताए । सदरमुकाम तम्घासबाट १८ किलोमिटरको दूरीमा रहेको उक्त गुफामा पुग्न यातायात र पैदल मार्ग हुँदै सजिलै पुग्न सकिन्छ । रासस

स्वदेशी वस्तु प्रयोग गरौं

- ◆ स्वदेशी उत्पादनमा जोड दिऔं,
- ◆ स्वदेशी उत्पादनको प्रयोग गरौं,
- ◆ स्वदेशी वस्तु तथा सेवाको संरक्षण गरौं,
- ◆ स्थानीय उद्योग र रोजगार प्रवर्द्धनमा सहयोग गरौं,
- ◆ स्वदेशी वस्तु तथा सेवा प्रयोग गरी आत्मनिर्भर बनौं,
- ◆ राष्ट्रिय अर्थतन्त्रलाई सबल बनाऔं,
- ◆ स्वदेशी उद्योगपति तथा व्यापारीलाई सम्मान गरौं,
- ◆ उद्यमीको योगदानको कदर गरौं ।

स्वदेशी वस्तु तथा सेवाको प्रवर्द्धन गरौं, स्वावलम्बी बनौं ।

नेपाल सरकार
विज्ञापन बोर्ड

काम नगर्दिदा समेत त्यो खालको समस्या आएको उनले बताए । कानूनहरूको समयमै कार्यान्वयन गरेर मुलुकमा लगानीको वातावरण तयार गर्नुपर्नेमा उनले जोड दिए । उनकाअनुसार परम्परागत कानूनका कारण लगानीमा बाधा रहेको भए त्यस्ता कानून सुधार्न सरकारले तत्काल पहल गर्नुपर्छ । जेनजी आन्दोलनका नाममा भएको घुसपैठकर्ताहरूलाई सरकारले कारवाहीको दायरामा ल्याउन जरुरी रहेको उनको भनाइ छ । कार्यक्रममा नेपाल उद्योग परिसंघका अध्यक्ष वीरेन्द्रराज पाण्डेले नेपालजस्तै अर्थतन्त्र भएका छिमेकी मुलुकहरू उद्योगको प्रवर्द्धन गर्दै औद्योगीकरणमा केन्द्रित भएपनि तर नेपालमा उद्योगहरूको योगदान जीडीपीमा घट्दै गएकोप्रति चिन्ता व्यक्त गरे । उनकाअनुसार यसको प्रमुख कारण नीतिहरू हुन् । उद्योग व्यवसाय प्रवर्द्धन गर्नुपर्नेमा नीतिहरू आयात प्रोत्साहन गर्ने खालको रहेको पाण्डेले बताए । अध्यक्ष पाण्डेले भने, ‘उद्योग व्यवसाय गर्न सहजता प्रदान गर्नुपर्नेमा हाम्रा नीतिहरू आयात प्रोत्साहन गर्ने खालका हुँदा हामी परनिर्भर हुँदै गएका छौं । हामीले हरेक वर्ष उद्योग दिवस मनाइरहँदा के कारणले उद्योगहरूको योगदान घट्दै गएको छ भन्नेमा गम्भीर भएर समीक्षा गर्नुपर्छ । उद्योगहरूको विकास,

प्रवर्द्धनका सन्दर्भमा हाम्रा नीति के हो ? कसरी औद्योगिक विकास गछौं ? कस्ता उद्योगलाई हामीले प्राथमिकतामा राख्नुपर्छ ? के आधारमा प्राथमिकीकरण गर्ने स्पष्ट हुन आवश्यक छ ।’ पाण्डेले औद्योगिक करण बिना उत्पादन वृद्धिदेखि आयात प्रतिस्थापन गर्न सम्भव नरहेको जिकिर गरे । तुलनात्मक रूपमा बढी लाभ भएका क्षेत्रहरूको पहिचान गरी निजी क्षेत्रको विकासका लागि त्यस्ता वस्तुहरूको प्रवर्द्धन गर्नुपर्छ । नेपाल चेम्बर अफ कर्मसका अध्यक्ष कमलेश अग्रवालले २०६२/६३ मा जिडिपीमा उत्पादनमूलक क्षेत्रको योगदान १२/१३ प्रतिशत रहेकोमा आज उत्पादनमूलक क्षेत्रको योगदान ५ प्रतिशतको हाराहारीमा आउनु सुखद् नभएको बताए । उनकाअनुसार सरकारले लिएका नीतिहरू उद्योगमैत्री नभएको पछिल्ला वर्षहरूले प्रस्ट देखाएको छ । अग्रवालकाअनुसार आयातमुखी अर्थतन्त्र अंगालेर सजिलै राजश्व उठाउने ध्यानमा सरकार लागेको छ । जसले गर्दा उद्योग विस्तारमा सरकारले समेत ध्यान दिन नचाहेको तथ्यले देखाउँछ । अध्यक्ष अग्रवालले भने, ‘२०६२/६३ मा जिडिपीमा उत्पादनमूलक क्षेत्रको योगदान १२/१३ प्रतिशत रहेको थियो । उत्पादनमूलक क्षेत्रको योगदान ५ प्रतिशतको हाराहारीमा पुगेको छ । यसको मतलब सरकारले लिएका नीतिहरू २०६२/६३ पछि २० वर्षको दौरानमा उद्योगमैत्री भएनन् भन्ने तथ्यांकले देखाएनन् । सरकारलाई पनि आयातमुखी अर्थतन्त्र अंगालेर सहजै राजश्व उठ्न थाल्यो । जसले गर्दा उद्योग विस्तारमा सरकारले समेत ध्यान दिन चाहैन ।’ अध्यक्ष उद्योगहरूको प्रवर्द्धन नहुनुको कारण प्रतिस्पर्धी क्षमताको कमी समेत रहेको बताए । उनकाअनुसार उत्पादन मूल्य महँगो छ । यसलाई घटाउन सरकारले उद्योगलाई अनुदान दिएर हुन्छ की त्यसमा सोचन जरुरी रहेको उनले बताए ।